

Cultuurbeleid K.U.Leuven nog niets concreet

Op 28 februari 2005 werd het nieuwe Cultuurbeleid van de K.U.Leuven bekendgemaakt. De tekst, waarvoor toenmalig vice-rector en voorzitter van de Commissie Cultuur Marc Vervenne mee de pen vasthield, wou een frisse wind laten waaien door het cultuurbeleid van de universiteit. Tevens moest het de bakens uitzetten waarbinnen de vernieuwde Commissie Cultuur haar beleid kon voeren, maar tot nog toe is daar weinig van te merken.

Robin Broos, Ilse De Witte & Simon Horsten

Er was al eerder kritiek te horen op de makke formulering van het Cultuurbeleid 2005. Er wordt wel een richting aangegeven en de algemene tendens is prima verdedigbaar, maar niets in de beleidstekst lijkt effectief aan te zetten tot creatief handelen. Enkel reeds bestaande projecten zouden worden ondersteund. De Commissie zou dus niets méér worden dan een subsidiëringmachine. De huidige voorzitter van de Commissie Cultuur, professor Mart Buekers, ontkent die aantijging: "Nu trap je wel op mijn staart (*lacht*). We zijn bezig met het in kaart brengen van de subsidies voor cultuur, om te zien hoe de verdeling nu ligt. Zo blijken de muziekensembles met zo'n 65 procent onevenredig veel subsidies binnen te rijden, terwijl andere kunsttakken ondervetegenwoordigd blijven. Natuurlijk willen we de ensembles niet zomaar minder geld geven. We zullen trachten via een hoger *algemeen* budget hun relatief aandeel terug te dringen, zodat er ruimte wordt gemaakt om nieuwe projecten te financieren." De studenten lopen niet al te hoog op met de verdeling van de koek. Zo zijn de budgetten die men vrijmaakt voor de aankoop van kunstwerken volgens velen niet in verhouding met de vaak ontoereikende bedragen die worden uitgereikt voor hun culturele projecten.

ESSENTIE

Sylvia Montoro y Jodar, voorzitter van LOKO-Cultuur, vindt dat het Cultuurbeleid inderdaad iets concreter mag. "Wij willen geen regeltjes, maar een praktisch beleid." Rector Vervenne: "Het is zo dat wij geen creatieve beleidsverklaringen kunnen schrijven: dat zou voorbijgaan aan de essentie van kunst. Projecten dienen van de basis te komen. Wel geven we een richting aan. De cultuurbeoefening die we voor ogen hebben, moet geïntegreerd zijn in de opdracht van de universiteit om studenten te vormen. De taak van de Commissie Cultuur bestaat er dan onder meer in financiële impulsen te geven aan creatieve cultuurbeoefening. De cel Cultuurcoördinatie geeft organisatorische ondersteuning, die de échte kunstenaars van zulke praktische lasten minstens deels ontheft."

Dit laatste kan volgens veel kringen beter. Wanneer er bijvoorbeeld lokalen nodig zijn voor het *Interfacultair Theater Festival*, laat de bevestiging van beschikbaarheid vaak te lang op zich wachten. De K.U.Leuven zou op zoek zijn naar een geschikte locatie om theater te laten doorgaan, maar die zoektocht lost voorlopig niets op.

Buekers en Vervenne ontkennen met klem dat het pertinente gebrek aan concrete doelstellingen met een vooropgestelde streefdatum de efficiëntie van de Commissie zou be-

knotten. Er zijn plannen en die worden wel degelijk ten uitvoer gebracht, zo klinkt het. Buekers: "Ik heb jarenlang in de sportwereld meegedraaid: ik weet wat het is om prestatiegericht te werken. Zo spelen we met de gedachte om, in navolging van de sportkaart, een cultuurkaart aan te bieden, die stevige reducties zou kunnen opleveren voor voorstellingen in STUK." Sylvia is aangenaam verrast met dit voornemen. "Aan het begin van het academiejaar heb ik dit voorstel al geopperd, maar volgens de K.U.Leuven was dit praktisch niet haalbaar." Buekers heeft nog meer plannen, zoals het openstellen van het academisch patrimonium. Vervenne verwijst naar de nakende oprichting van een Instituut voor de Kunsten van de Associatie K.U. Leuven, waar studenten een doctoraat zullen kunnen voorbereiden door de conceptie en productie van een kunstwerk en de bijbehorende artistiek-wetenschappelijke reflectie.

VERBLIJFPLAATS

Ondertussen blijft de hamvraag of de belangrijkste doelgroep, de studenten, wel bereikt wordt. Buekers: "Volgens onze cijfers slaagt STUK vrij goed in het opzet cultuur dicht bij de studenten te brengen. De statuten van STUK bepalen overigens dat er inspanningen moeten worden geleverd om studenten te betrekken bij hun activiteiten." "Bovendien," zo vult Vervenne aan, "is de aanwezigheid van studenten in STUK erg belangrijk. Daarom hebben we het voorstel van de vertegenwoordigers van LOKO-Cultuur om hun verblijfplaats in STUK in te ruilen voor de 's Meiersstraat (*waar LOKO-Centraal zetelt, red.*) sterk afgeraden. Bovendien zijn studenten uitdrukkelijk vertegenwoordigd in de Commissie Cultuur. Sylvia bezet er zelfs de stoel van co-voorzitter, zodat ze het cultuurbeleid mee kan bepalen én beslissen waar het geld naartoe gaat."

In een notendop: hoewel er goede bedoelingen zijn met het cultuurbeleid aan de K.U.Leuven, zijn we nog lang niet thuis. De studenten hebben inderdaad een zijte in de Commissie Cultuur, maar blijkbaar volstaat dat zijte niet om zogenaamde 'zotte kosten' tegen te houden — we denken in deze bijvoorbeeld aan de kunstwerken die aan astronomische prijzen worden aangekocht door de universiteit.

Bovendien is de enige functie van de Commissie (spijts alle tegenwerpingen van de voorzitter) het uitreiken van subsidies, en zelfs dat gebeurt niet naar behoren. De 'eerste doelgroep' van het cultuurbeleid, de studenten, ondervindt aan de lopende band moeilijkheden met het verkrijgen van voldoende steun en financiën voor hun eigen culturele projecten.

Cultuur vormt blijkbaar nog steeds geen volwaardig facet van het universitaire leven.

Nummer 16

♦ Spanjaarden boven op LISST

p. 3

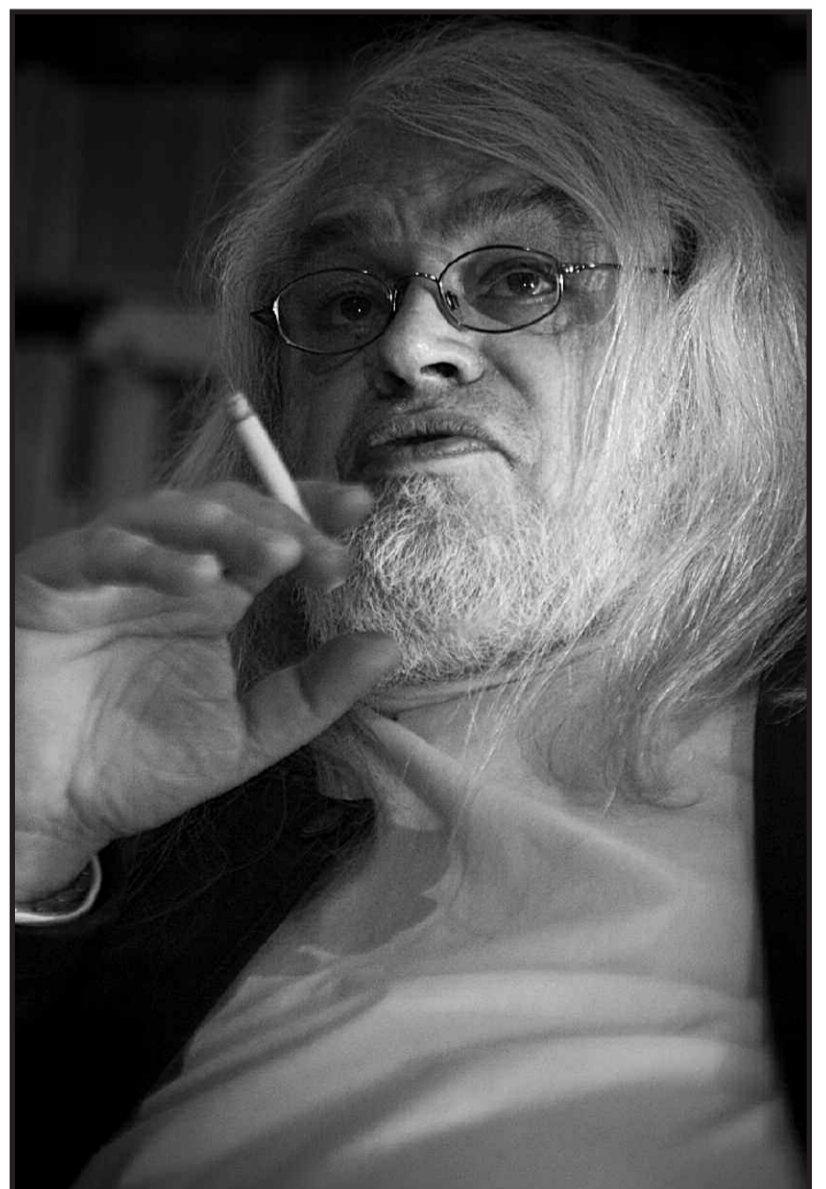
♦ Verdwijnen ramen stadpark?

p. 4

♦ Win nieuwe single Marjan Debaene

p. 10

GROEPT
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be
ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

(advertentie)

Middelpunt repetitoren:
Van Rossem sleurt je er door
p. 8-9

(foto Jelle Goossens)

Simon Schrijft

Hoop

Zwijmeldronken laveer ik door de zwarte straten. Ik voel me miezerig en berooid, plakkerig en stinkend naar rook. Ik ben de navel van de wereld — alles draait. Het park is gesloten. De hekken doen heel de stad eruitzien als een gevangenis. De bomen staan daarbinnen fluks uit te ademen, hierbuiten stinkt de nacht naar de herinnering aan de dag. Ik loop zonder hoop langs de tralies, steun zoekend bij het koude metaal. Als ik val, blijf ik zitten. Plots stok ik. Mijn knokels grijpen zich wit aan de groene tralies, hoewel alles er zwart uitziet. Alles zwart. Ook het groezelige gezicht dat op enkele centimeters van mijn handen de ogen opricht. Beduimelde kleren kunnen de man niet beschermen tegen de nacht. Ik zou kunnen spuwen als ik wou. Zomaar, recht in zijn gezicht. Wie weet wat hij zou doen. Waarschijnlijk niets. Hij ziet er niet uit als een doener. Eerder een laten-doener.

Het hoopje mens aan de andere kant van de poort doet me deugd. Ik schaam me. Miserabel voel ik me niet meer. Ik herinner me de bedelaarscènes uit *American Psycho*. Wat ik zoal zou kunnen doen met hem! De twee enige witte plekken van zijn lichaam kijken me nog steeds strak aan. Ik zou er zonder omhaal een brandende sigaret in kunnen duwen, misschien zou hij roepen. Maar een roker ben ik niet, en evenmin

het type dat altijd sigaretten op zak heeft om aan rokende dames te presenteren. Geen hypocrisie bij mij. Roken is vies. Daarvan houd ik m'n handen af.

Hoelang we hier al staan, oog in oog, elk met onze eigen gedachten en geur, ik weet het niet. De man heeft nog geen kik gegeven, ik nog geen kick. Het is nochtans perfect mogelijk. Ik hoef niet rond te kijken om te weten dat we alleen zijn. Misschien doe ik hem er een plezier mee. Ik zou het wel weten, mocht ik als een leeggeroofde portefeuille rondslingeren in een park. Wie staat er precies achter de tralies, hij of ik?

Terwijl ik fysiek onaangeroerd ben sinds onze blikken voor het eerst kruisten, lijkt hij er nu genoeg van te hebben. Hij trekt een onidentificeerbaar supermarktzakje over zijn hoofd. Legt zich neer, hij moet slapen. De stank doet mijn gezicht vertrekken. Er steekt een teen uit zijn linkerschoen. Of beter, uit één van de linkerschoenen: een rechter heeft ie niet. Ik knijp een oog dicht, richt nauwkeurig en spuw door de tralies. Nog voor de klodder speeksel neerkomt, bekijk ik een laatste keer het zakje dat zijn hoofd slechts half bedekt. *Niet tevreden, geld terug!*

Me volledig bewust van mijn stappen loop ik terug naar mijn kot. In de gang kots ik mijn ingewanden eruit.

Simon Horsten

Lezersbrief

Ik zal allicht niet de enige zijn die u met uw artikel over de 'crisis' in het 'Leuvense onderwijsbeleid' (*Veto* 14) heeft verbaasd, en meer dan dat. Het volgende geef ik u graag ter overweging, eventueel ter 'implementatie' van het concept 'begeleide zelfstudie'.

1° U bent in het artikel goed geslaagd in wat men in het voetbal noemt: de man spelen. Ik wijs u erop dat als in het voetbal de man wordt gespeeld, a) er niet noodzakelijk een bal in de buurt hoeft te zijn, hoewel het spel daarom draait;

b) het moeilijk is de man én de bal te raken;

c) de rode kaart wordt getrokken.

2° U roept over onze universiteit een algemene crisis in het onderwijsbeleid uit, hoewel u onder het kopje DRAMA'S toegeeft dat "echte drama's voorlopig nog vermeden worden". Stelt u zich ter vergelijking het volgende, in de nabije toekomst niet ondenkbare nieuwsitem voor, bijvoorbeeld in een sprankelende dialoog tussen Martine Tanghe en Peter d'Hamecour:

"Peter, jij staat daar voor de sporthal van Vladivostok. Wij vernemen dat daar meer sneeuw op ligt dan waarvoor de dakconstructie is berekend, en toch is het dak nog niet ingestort. Is daar een verklaring voor?"

"Neen, Martine, de experts tasten volledig in het duister."

"En Peter, is er al een vermoeden wie voor het niet instorten verantwoordelijk is?"

"Neen, Martine, maar de experts wijzen naar de architect als de vermoedelijke schuldige. Het is evenwel ook mogelijk dat de aannemer de constructie sterker heeft gemaakt dan was voorgeschreven." "In dat geval zal het allicht een moeilijke zaak en een juridische klus worden de echte verantwoordelijke aan te wijzen. Bedankt voor je toelichting, Peter. En kom niet te dicht in de buurt van het gebouw, mocht het alsnog instorten, en pas verder goed op jezelf, daar in het verre Vladivostok."

3° U matigt zich een (eind)oordeel aan over onderwijscoördinator Joseph Indekeu, die u op basis van een niet nader genoemde competentie — de uwe, *Veto*? — een "incompetente kapitein" noemt en niet bekwaam "de hoge eisen die deze functie vereist [...] te kunnen invullen". De nieuwe voorzitter van de onderwijsraad, Rita Ghesquière, noemt u niet bij naam, maar u geeft haar wel het

predikaat "nog groen achter de oren". Waar ik groot geworden ben, noemden ze dat — excuseer mij het woord — pretentie.

4° U beoordeelt niet alleen personen, maar geeft ook aan te (kunnen) weten dat "de K.U.Leuven (...) haar koppositie in Vlaanderen in de onderwijshervorming" dreigt te verliezen. Maar we hoeven nog niet gelijk alle hoop op te geven: u weet ook dat "de onderwijstdiensten van de K.U.Leuven (...) in Vlaanderen nog altijd zeer hoog aangeschreven staan." Bij gelegenheid zou ik graag van u vernemen waar u die wetenschap hebt opgedaan, op basis van welk vergelijkend onderzoek, bijvoorbeeld?

5° Niet duidelijk voor de lezer is uw relatie met de LOKO-delegatie in de Academische Raad en in andere gremia waarin LOKO sinds kort mee het beleid van onze universiteit gestalte geeft. Bent u in dit dossier de spreekbuis van LOKO? Tenzij ik me vergis, heeft LOKO het op de Academische Raad niet over een "crisis in het onderwijsbeleid" gehad, noch heeft het het aftreden van de onderwijscoördinator geëist — wat toch wel het absolute minimum zou moeten zijn als de situatie is zoals u ze afschildert.

6° Er zijn verschillende manieren om de kwaliteit van onderwijs te garanderen. Op grond van de resultaten van de visitatiecommissies is er aan onze universiteit op dat gebied niet meteen reden tot bezorgdheid. Toch verwacht u van de opvolger van JADE blijkbaar alle heil om de onderwijskwaliteit te garanderen. Dat die opvolger er nog niet is, heeft er, meen ik, niet mee te maken dat "de moed bij het beleid ontbreekt", maar dat een tweede ontsparing niet wenselijk zou zijn. Overhaast doorgevoerde veranderingen zijn voor de onderwijskwaliteit misschien wel nefaster dan een moment van 'onthaasting' en reflectie. Nadat op het academisch personeel de voorbije jaren met de beste intenties talrijke onderwijskundige documenten zijn losgelaten die voor een niet in het jargon ingewijde lezer soms wat moeilijk te bevatten waren — zo weet ik bijvoorbeeld nog altijd niet precies wat ik onder een *krachtige leeromgeving* moet verstaan, of wat ik van een didactisch team moet denken dat desnoods ook uit één persoon kan bestaan — zijn er veel collega's die geen enkel probleem hebben met een fase van 'consolidering'.

7° Wie een beetje de knepen van de

historische kritiek kent, weet dat het belangrijk is de objectiviteit van een bron te onderzoeken. Ik stel vast dat u naar standpunten van de LOKO-vertegenwoordigers en van "decanen" verwijst, maar dat u geen ruimte voor een reactie laat aan wie u aanvalt: in de eerste plaats de onderwijscoördinator zelf, maar ook de voorzitter van de onderwijsraad en "het beleid" dat u niet moedig genoeg vindt. U geeft daarenboven ook niet aan of u onderwijscoördinator, voorzitter van de onderwijsraad en het beleid om een reactie op de aantijgingen hebt gevraagd en of zij dan geweigerd hebben daarop in te gaan. Hebt u het niet nodig gevonden hen om een reactie te vragen?

Als lezer stel je je dan al vlug de vraag: 'cui bono?' Wie heeft er baat bij dat geschreven wordt wat geschreven staat en dat het geschreven wordt op de manier en op de toon waarop het geschreven is? In afwachting van verduidelijking daarover kan ik u niet anders dan een niet delibereerbare onvoldoende geven voor fair play. *Ça ne se fait pas*, *Veto*.

8° In uw rubriek 'Taxi's Benny' kondigt u aan dat LOKO in het tweede semester met een onderwijsvisie zal uitpakken, wat "dus van iedereen grondige dossierkennis en doorzicht [zal] vereisen, waarbij correcte informatie van cruciaal belang is". Ik durf het te hopen.

Luk Draye
Vertegenwoordiger ZAP humane wetenschappen in de

Academische Raad

Taxi's Benny

Stemrecht

De opkomst wat betreft kringverkiezingen kan niet afdoende bewezen worden, zegt LOKO. In het Participatiedecreet staat immers dat een opkomst van minimum 10% vereist is, opdat stemmingen en studentenverkiezingen geldig zouden zijn. Is dit niet het geval, zelfs na een tweede poging, dan verliest een kring zijn stem in facultaire organen zoals de POC en de faculteitsraad. Of volgens het decreet: 'de bevoegdheden en prerogatieven van de studentenraad worden opgeschort'. Binnen LOKO zou de kring zijn stemrecht wél behouden.

Exacte cijfers van fraude zijn er niet, noch namen van kringen. Het is geenszins duidelijk of er kringen zijn die de aantallen vervalsen. Punt is dat de verkiezingsprocedures en lijsten niet waterdicht zijn, ondanks het toezicht van het neutraal comité dat samengesteld is uit personen die geen kandidaat zijn bij de verkiezingen en/of uit vertegenwoordigers van het bestuur van de faculteit. Ook is het zo dat, als het vermoeden van fraude speelt, LOKO, mits goedkeuring van desbetreffende faculteit, nieuwe verkiezingen kan eisen, tot vier weken na de opening van het nieuwe academiejaar.

KLOOF

Enkele opmerkingen hierbij. Het is logisch dat studenten hun zegje hebben, want wat besproken wordt op de verschillende raden, gaat hen aan. Decretaal ligt immers vast dat het bestuur met de studentenraad moet *be-raadslagen* over het onderwijs- en examenreglement, de inschrijvingsgelden en over vakantie- en verlofregeling. De studentenraad moet bovendien *geraadpleegd* worden als het gaat over interne kwaliteitszorg, evaluatie onderwijsactiviteiten en sociale toelagen. Maar wie valt er juist onder de noemer student? Als eerste zijn er de studenten met een diplomacontract, de grootste groep, daarnaast diegenen met een creditcontract, voor minimum vijftien credits. Dat zijn onder andere mensen met een avondprogramma. Nu is het vaak zo dat die laatste groep weinig of geen aandacht krijgt in kringen en binnen LOKO zelf. Waardoor automatisch de kloof tussen een opkomend presidium en dat deel van de achterban steeds groter wordt. Wat een verlies van potentiële stemmen betekent.

GEMAKZUCHT

Los van elke reglementering, is hier ook een meer algemeen debat aan de gang. Centraal staat eigenlijk het concept van vertegenwoordiging ter discussie. Zowel aan de kant van de vertegenwoordigers als aan de zijde van de student als kiezer. De eersten moeten zichzelf de vraag durven stellen of ze de verantwoordelijkheid van hun functies overzien en de nodige volwassenheid serieus aan de dag kunnen brengen. Het is nog maar de vraag of dat op dit moment het geval is. Herdefiniëren wat 'vertegenwoordigen' is, zou, vormelijk en inhoudelijk, een vooruitgang betekenen. Op die manier zouden studenten ook direct weten wat van hen verlangd wordt. Het zou alvast een goede start zijn tegen het amateurisme dat in sommige studentengeledingen heerst. En de student als kiezer mag zich, op zijn beurt, niet wentelen in gemakzucht. Hij moet kritisch staan ten opzichte van zijn vertegenwoordigers en hen uitvragen. Want als wij nu al alles klakkeloos overnemen en bang zijn vragen te stellen en achter onze ruggen om worden gemanipuleerd, kan men zich vragen stellen wat betreft, in de eerste plaats, de studentenvertegenwoordiging *an sich*, en in de tweede plaats, de toekomst van onze democratie.

Maarten Goethals

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U. Leuven

K.U. Leuven gesigndeerde artikelen

Oude Markt 13
BE-3000 Leuven
Tel. + 32 (0)16 32 40 16
www.kuleuven.be/boetiek

Open op wekdagen van 10-12u. en van 14-16u.

(advertentie)

BLIJVENDE BERICHTEN OVER MANK LOPEND ONDERWIJSBELEID

Rector vraagt begrip voor onderwijscoördinator

Op Algemene Vergadering van LOKO erkende rector Marc Vervenne de problemen die er waren met de coördinator Onderwijs, Joseph Indekeu, en haalde daarbij het artikel aan dat twee weken geleden "op de frontpagina van *Veto*" stond. De rector vroeg de studenten echter om "geduld en begrip" op te brengen voor de situatie.

Bram Delen

Het huidige onderwijsbeleid is "probleematisch" gaf de rector toe, maar "we zitten met een zware erfenis uit het verleden." Enkele zware dossiers uit het einde van Oosterlincks legislatuur, zoals de hervorming van het onderwijs en examenreglement en flexibilisering, zouden nu pas hun volle uitwerking kennen en dat is niet eenvoudig, aldus de rector. "Bovendien mag men niet vergeten dat 'onderwijsbeleid' als concept nog maar een goede tien jaar in ontwikkeling is." Het is volgens de rector ook normaal dat het onderwijs als nieuwe beleidstak niet eenvoudig te integreren is in het brede universitaire beleid.

ZONDEBOK

Tijdens het laatste GeBu-conclaaf (*het conclaaf van de rectorale ploeg*) is er "erg lang van gedachte gewisseld over de onderwijsproblematiek". De rector noemde het *Veto*-artikel "confronterend, maar dat is ook het goede ervan." Toch wilde hij "geen zondebok

zoeken" en pleitte hij voor kalmte en vooral om terug te focussen op "de inhoud van het onderwijs". "We zijn de afgelopen jaren wat onderwijs betreft té technocratisch geworden en we hebben ons te zeer vergalopperd in *reglementitis*. We hebben katholieker willen zijn dan de paus."

Ondertussen schreven de diensthooftend Onderwijs van de K.U.Leuven een reactie op het artikel aan de rector. Hierin stellen ze dat de dichotomie die in het artikel werd getrokken tussen het functioneren van de onderwijsdiensten enerzijds en het functioneren van het onderwijsbeleid anderzijds, niet de foute indruk mag wekken dat de Coördinator Onderwijsbeleid de diensten tegenwerkt. De onderwijskundige diensten vreesden immers dat het *Veto*-artikel zou kunnen gelezen worden als zou de coördinator de diensten schade zou toebrengen. Verder was de algemene teneur bij de diensthooftend dat zij zich niet wensden te mengen in dit gevoelige debat. Ze wilden enkel voorkomen dat er hierover een misverstand zou kunnen ontstaan.

Ondertussen wachten de verschillende geledingen binnen de universiteit, van studenten tot de administratie, op de afhandeling van nog enkele belangrijke onderwijsdossiers. Zo is er de Academische Lerarenopleiding (ALO) die in 2007 van start moet gaan. Het quasi-gefinaliseerde ontwerpdecreet daarover heeft belangrijke beleidsmatige en onderwijsorganisatorische implicaties. Onder meer moeten de masteropleidingen van 120 studiepunten beslissen of ze het theoretische

deel van de lerarenopleiding (30 pt.) al dan niet laten 'indalen' in de masteropleiding en hoe ze er vorm aan zullen geven. Pas in het begin van februari kregen de faculteiten een algemene brief van de coördinator met de vraag naar hun principiële keuze en of ze de indalingsvoorstellen nog konden realiseren voor 15 maart, de indiendatum van de mastervoorstellen. De vraag kwam voor de faculteiten veel te laat en de vraag was in te algemene termen gesteld.

Even leek het er naar uit te zien dat de coördinator Toledo wilde openstellen voor studenten met een examencontract. Hier werd vorig jaar al grondig over gedebatteerd en er waren toen fundamentele bezwaren geformuleerd. De studenten en het beleid waren het erover eens dat de K.U.Leuven het examencontract moet ontmoedigen, ten voordele van een degelijk alternatief aanbod. Het examencontract dateert immers nog uit een tijd waarbij het van buiten blokken van een cursus volstond om te slagen. Het was voor de leden van de werkgroep een "bevreemdende ervaring" om die discussie opnieuw helemaal te moeten overdoen.

GEKELDERD

In de wandelgangen van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) vraagt men zich ook af waarom de Leuvense Coördinator niet komt naar de Werkgroepen Onderwijs. Sedert de maand augustus moet elke instelling aan de VLIR laten weten wat haar beslissing is inzake de toevoeging 'of arts' en

'of science'. Een week geleden was dat nog altijd niet binnen, waardoor de K.U.Leuven extra tijd heeft moeten aanvragen.

Ook stuurde de Coördinator de nieuwe voorzitter van de Onderwijsraad, Rita Ghesquière, onvoorbereid het veld in om een standpunt van de Leuvense associatie over outputfinanciering te gaan verdedigen op de VLOR. Ghesquière werd overdonderd en sprong mee op de kar van de instellingen die oppositie tegen haar voerden. Een niet-Leuven lid van de Raad Hoger Onderwijs liet zich — niet zonder ironie — in een reactie ontglippen dat "we niet gewoon zijn van de K.U.Leuven dat ze zo snel toegeeft". Een medewerker van de Associatie K.U.Leuven — die haar nota dus gekelderd zag door de eigen vertegenwoordiging — repliceerde dat "we (*de associatie K.U.Leuven, red.*) van geluk mogen spreken, dat de VLOR niet al te veel over dit onderwerp in de pap te brokken heeft". Toevallig sprak de rector tijdens zijn bezoek aan LOKO ook over de positie van de K.U.Leuven ten opzichte van de andere Vlaamse onderwijsinstellingen, waarbij hij meedeelde "niet al te agressief te willen opstellen, en terug naar de inhoud van het onderwijs terug te keren".

Omwille van de aanhoudende negatieve berichten over de coördinatie van het onderwijsbeleid aan de K.U.Leuven, vroeg rector Vervenne aan de Leuvense studenten om wat onderwijsbeleid betreft het nodige "geduld aan de dag te leggen, aangezien het hier om een nieuwe ploeg gaat die zich in deze moeilijke materie nog moet inwerken".

LEUVENS INTERNATIONAAL SPORTTORNOOI OVER HAAR HOOGTEPUNT HEEN

Spanjaarden heersen over LISST

De Spaanse ploeg uit Girona schoot drie van de vier hoofdvogels af op het Leuven Internationaal Student Sport Toernooi (LISST). Maar voor de internationale studenten waren de nevenactiviteiten, zoals een kroegentocht of dropping, waarschijnlijk belangrijker dan het sportieve gebeuren.

Dries De Smet

LISST wordt georganiseerd door de sportieve overkoepeling van alle kringen, LOKO-Sport. Voor de heren is er voetbal, volleybal en basketbal, voor de dames enkel volleybal. Het toernooi is een internationale klassieker die in het buitenland beter gekend is dan in eigen land. Dit jaar namen drie internationale universiteiten deel: Girona (Spanje), Lissabon (Portugal) en Cluj Napoca (Roemenië). Iets minder dan honderd sporters trokken hun sportplunje aan op het toernooi.

In het voetbal trok Spanje aan het langste eind in de finale tegen de Kring van de Internationale Betrekkingen (KIB). Maar voor de coach van KIB, Wim Van Orshaegen was het toernooi sowieso meer dan geslaagd. "Dit is het eerste jaar dat we een voetbalploeg hebben", zegt Wim. "Het belangrijkste moment voor ons was eigenlijk de halve finale. We zijn er in geslaagd Apoloon uit te schakelen." De sportkotters gingen op het kunstgras onderuit met 1-2.

Aan de rust stonden de KIB'ers al 0-4 achter tegen de technisch sterkere Spanjaarden. Dat werd ook de eindscore, de tweede helft was dus een maat voor niks. Bovendien kwamen sneeuwstormen opzetten wat niet echt bevorderlijk was voor het niveau.

De sneeuw had eerder al het toernooi in de war gestuurd. Woensdag lag er een dikke laag sneeuw op het kunstgras. "We hebben dan binnen laten voetballen", zegt organisatrice Katie Eykens. "Ze speelden in de sporthal zes tegen zes en voetballen wat meer wedstrijden." Dat zorgde voor wat wrevel bij

Hevige sneeuwval stuurde de voetbalwedstrijden in de war

(foto Jelle Goossens)

de Leuvense ploegen omdat zij in tegenstelling tot de internationale teams wel naar de les moesten.

KNIPOOG

Aan het volleybalnet viel een Leuven succesje te noteren. De vermoedheid na drie toernooidagen zat er al flink in. Toch wist Residentie Groenveld makkelijk de overwinning binnen te halen. Kapitein Jasper Wittock zag ook voordelen in de vele wedstrijden. "Het was al de vierde keer dat we tegen de Roemenen speelden. Dan kan je al eens knipogen naar de andere kant van het net als de scheidsrechter een fout niet gezien heeft."

Bij de vrouwen leken de wiskundigen en fysici van Wina het laken naar zich toe te zullen trekken. De studentes verloren in het toernooi slechts één match: de finale. Ook hier was het de ploeg uit het noordoosten van Spanje die met de overwinning aan de haal ging.

De basketbalfinale was volgens de Spanjaard Joseph een "makkie". Nochtans toonde de felbevochten finale dat het toernooi op een hoog niveau staat, meent Katie. "Bij de verliezende finalisten van Apoloon zaten een aantal basketters met een topsportstatuut. Als zij verliezen dan kan het niveau moeilijk laag geweest zijn."

DUVEL

Voor de internationale sporters is LISST veel meer dan een sporttoernooi. Ze kunnen immers ook proeven van het studentenleven in Leuven. De organisatie bereidde zelf de maaltijden en bood 's avonds ludieke activiteiten aan. Woensdag stuurden ze de sporters het bos in. "Het was een soort dropping", zegt Katie. "Ze gingen van post naar post waar ze telkens chips of cola of iets sterkers kregen."

Een dag eerder trainden de studenten met, hoe kan het ook anders, een kroegentocht. In vijf fakbars kregen ze een Belgisch

biertje aangeboden. De Romeense delegatie bood haar eigen biertje aan. João, een Portugese voetballer, schreeuwt: "Duvel is de max," wat meteen verklaart waarom de Portugezen vierde eindigden op het voetbaltoernooi. Van de waarschuwing 'drank is den duvel' hadden ze vermoedelijk nog nooit gehoord.

Een kleine minderheid van de internationale studenten, zo'n twintig studenten, verbleef op een Leuven kot. De rest sliep in een jeugdherberg. "Nochtans vonden de studenten het een leuke ervaring", zegt Tim Van Mieghem die drie Spaanse studentinnen ontving. Voor de duidelijkheid: Tim ging zelf ergens anders slapen. "De studentes waren erg dankbaar. Doordat ik op Cité zit, loogden ze op een boogschuit van het Sportkot."

De organisatie vond het toernooi een succes. "Er waren geen problemen en het was een heel plezierige week," zegt Katie. Toch kan LOKO-Sport er niet omheen dat het toernooi op zijn terugweg is. Pakweg tien jaar geleden maakten nog twintig (!) universiteitsploegen hun opwachting. Dit jaar waren het er, net als vorig jaar, amper drie.

Grote afwezigen op het toernooi waren de Leuvense supporters. Tijdens de finales stonden slechts een handvol supporters toe te kijken, waarvan de grote meerderheid uitgeschakelde spelers. De geringe promotie maakt het lage toeschouwersaantal echter niet zo uitzonderlijk.

Eindstanden

Voetbal

1.Girona 2.KIB 3.Apoloon
4.Lissabon 5.Cluj Napoca 6.NFK

Volleybal Mannen

1.Groenveld 2.Cluj Napoca 3.Loko 4.VTK

Volleybal Vrouwen

1.Girona 2.Wina 3.LOKO 4.Ekonomika

Basketbal

1.Girona 2.Apoloon 3.Wina 4.Cluj Napoc

LOKO STELT ONDERWIJSVISIE VOOR AAN RECTORALE PLOEG

Leuvense student tegen verregerende flexibilisering

De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) schreef een onderwijsvisie en zal deze nu maandag voorleggen ter info voorleggen aan de Coördinator Onderwijsbeleid. De tekst is het resultaat van een dag lang debatten tussen studentenvertegenwoordigers en presessen en bevat enkele verrassende conclusies.

Bram Delen

De visie vertrekt vanuit de *reguliere student*, waaraan de K.U.Leuven voorrang moet geven. Deze term wordt in contrast geplaatst met de werkstudent: "Andere doelgroepen (zoals bijvoorbeeld werkstudenten) moeten steeds welkom zijn, maar dit betekent niet dat deze doelgroepen het uitgangspunt van ons onderwijsstelsel moeten zijn."

De Leuvense studenten pleiten duidelijk

voor een onderwijsstelsel dat "geënt is op voltijdse programmajaren" en zijn dus niet te vinden voor een al te ver doorgedreven creditsysteem.

Flexibilisering is geen prioriteit op het lijstje van de Leuvense student. Het is nog niet te voorspellen hoe de rectorale beleidsplaat die stelling zal ontvangen. Toen op de Algemene Vergadering van de studentenkoepel de vraag aan de rector werd gesteld "bent u voor het klassieke jaarsysteem of delen we ons jaar beter op in semesters en verder in credits?", antwoordde de rector met een weder-vraag: "Wat vinden de studenten daarvan?"

DOGMA

Als tweede belangrijke uitgangspunt stelt LOKO dat de K.U.Leuven er zich voor moet hoeden een producent van diploma's te worden. Er moet voldoende plaats blijven voor de "extra-curriculaire ontplooiing".

Wat de verhouding tussen Bachelors en Masters betreft, stellen de studenten dat het noodzakelijk is deze twee opleidingstypes als aparte opleidingen te zien, met een "lage koppeling" tussen beiden. Na het behalen van een bachelordiploma vindt LOKO dat de student terecht moet kunnen op de arbeidsmarkt. Ze voegen er wel aan toe dat "dit niet betekent dat de student met een bachelor direct zal kunnen meedraaien in het bedrijfsleven of de publieke sector." Thomas Delaet, voorzitter van LOKO, verduidelijkt: "Als je met een bachelordiploma aan de slag gaat, zal je sowieso nog bijscholing moeten volgen binnen het bedrijf waar je werkt. Uiteraard geldt dit ook voor masterstudenten." Hoewel de bachelor "los" zou moeten staan van de master, benadrukken de studenten dat het volgen van een master "zoveel mogelijk moet worden aangemoedigd." Meteen voegen ze eraan toe dat de keuze om een master aan te vangen wel "een

bewuste keuze" moet zijn en niet "zomaar het vervolg de bachelor."

In eerste instantie lijken de studenten in te gaan tegen het Vlaamse dogma: hoewel in de VS en Groot-Brittannië de bachelor vaak het einddiploma is, gebeurt dit beter niet in Vlaanderen. In tweede instantie wordt er wel gemeld dat de bachelor niet zomaar "het einde" is.

Wat de internationalisering betreft, wil LOKO de Erasmus-programma's stimuleren, maar waarschuwt gelijktijdig voor "een sluipende verengelsing van onze opleidingen". Talenkennis moet gestimuleerd worden, maar dit betekent niet dat er enkel op de kennis van het Engels moet gefocust worden. Het uitsturen van studenten mag dan wel aangemoedigd worden, maar LOKO vindt niet dat de rekrutering van buitenlandse studenten, voor elke opleiding hoeft te gelden. Een beperkt aantal moet volstaan.

CONSTRUCTIEFOUTEN OORZAAK VAN CONDENSATIE EN VANDALISME

Vensters in het stadspark verdwijnen (tijdelijk)

In de herfst van 2004 kreeg de Franse kunstenaar Daniel Buren *carte blanche* om te werken aan een project in Leuven. Het Sint-Donatuspark, beter gekend als het stadspark, werd het kader voor een — wat velen nu pas beseffen — permanente ingreep. De installatie *Le Jardin Imaginaire* bestaat uit 18 doorzichtige structuren. Het werk werd echter lauwtjes onthaald.

Robin Broos

Dat het werk van Daniel Buren internationaal wordt gewaardeerd is geen leugen. Toch vinden velen maar niets aan het project in het stadspark. Leopold Oosterlynck is fotograaf uit de aanliggende Vlamingenstraat en was van in het begin tegen het project gekant. "Vergelijk het met de roze ramen van het STUK: dat is grappig voor even, maar daar zitten we niet permanent mee opgezadeld. Dit park is het enige groen dat we nog in Leuven centrum hebben, maar je kan het park niet meer zien zonder de installatie."

Oosterlynck heeft het vooral niet op het concept van het werk. "Wanneer ik naar een park ga, wil ik niet achter vensters worden gezet. Dan kan ik net zo goed thuis blijven.

Bovendien is de typische 'handtekening' van Buren (*de witte streepjes, red.*) maar aan één kant van iedere structuur gezet, waardoor je het werk maar langs één kant kan beoordelen. Dat is toch raar, want een raam zou je toch van beide kanten moeten kunnen bekijken?"

BEDOMPTE BAKENS

Niet alleen esthetische bezwaren kelderen de waarde van het project, ook constructiefouten en vandalisme vervelen de stad. Door fouten ontstaat er condensatie tussen sommige vensters. "Bedompte bakens," noemde gemeenteraadslid Katlijn Malfliet (CD&V) het kunstwerk. "Een gekend technisch probleem," licht Denise Vandevooort (SP.a), schepen van cultuur, toe.

"Het bureau van de kunstenaar in België was al begonnen met een rechtzaak tegen de aannemer van het project. Ook zij vonden de condensatieproblemen niet kunnen. De stad heeft zich achter deze stelling geschaard, maar betaalt niet." De aangeklaagde constructiefouten zouden de oorzaak zijn van de condensatie, maar kunnen misschien ook het vandalisme vergemakkelijken.

De installatie is — net als alle andere kunstwerken in publieke ruimten — verzekerd tegen vormen van vandalisme. De her-

(foto Jelle Goossens)

stellingen aan het werk zullen de stad dus niets extra kosten. Toch wordt het afwachten wat de uitspraak in de zaak tegen de aannemer wordt, alvorens de structuren kunnen weggenomen worden voor herstel. Deze laat al maanden op zich wachten, maar wordt uiteindelijk één van de komende weken verwacht. De structuren zullen van dan af worden aangepakt. De klagers halen dus hun slag thuis, zij het tijdelijk, want "er is

"Vensters in een park? Dan kan ik net zo goed thuis blijven"

geen sprake van een permanent wegnemen van het kunstwerk," klinkt het met klem. De liefhebbers komen tot op heden niet uit hun schelp. Naast vernietigende kritieken van kunstcritici, zijn publieke en positieve stellingnamen maar weinigen gegund. Leuven zal het voorlopig moeten doen met een grote naam en zijn minder gewaardeerde project.

DRIE OP VIER STUDENTEN PLAGIËREN

Kopiëren, plakken, punten pakken?

Drie op vier studenten plagiëren, meldde *La Libre Belgique* onlangs. Dat percentage kwam van een Frans bedrijf dat gespecialiseerd is in plagiaat. Plagiat is van alle tijden, maar het werd sinds de opkomst van het internet, en de daarbij horende overvloed aan informatie, veel gemakkelijker. De bestrijding blijft echter moeilijk.

Nele Van Doninck

Op zich is er natuurlijk niks mis met wat *copy-paste*, als er een juiste bronvermelding bijstaat. Maar daar wringt vaak het schoentje. Er wordt tegenwoordig meer en meer 'vergeten' de bron te vermelden. En in dat geval is er wel degelijk sprake van plagiaat en dus van fraude.

Drie op vier studenten bezondigen zich eraan, zo meldde het onderzoek. Toch maken de Waalse universiteiten zich volgens *La Libre*

niet echt zorgen. Ze rapporteren naar eigen zeggen geen grote stijging van fraudegevallen sinds de opkomst van het internet, althans volgens de woordvoerders van de Université Libre de Bruxelles (ULB) en de universiteit van Namen (FUNDP). Toch hebben de universiteiten actie ondernomen: zo heeft de ULB speciale computerprogramma's aangekocht waarmee plagiaat relatief eenvoudig opgespoord kan worden. Teksten worden ingegeven in een speciaal computerprogramma, dat ze scant en in zijn database kijkt of er overeenkomsten zijn met andere teksten.

In een eerste ronde, waarbij de studenten niet op de hoogte waren van het nieuwe anti-plagiaatprogramma, werden op tweehonderd gecontroleerde papers vijf gevallen van plagiaat vastgesteld, waarvan drie ernstige. Bij een tweede ronde, waarbij de studenten wel op de hoogte waren, kwamen nog twee gevallen aan het licht. Opvallend weinig, in vergelijking met het Franse onderzoek.

FLAGRANT

En hoe zit het ondertussen aan de K.U.Leuven? Toon Boon van de dienst onderwijsbeleid stelt het als volgt:

Toon Boon: «Met dat artikel uit *La Libre* moet je voorzichtig omgaan. We hebben evengoed ook onderzoek uit Nederland in verband met plagiaat, en ook daar spreekt men van behoorlijk hoge percentages. Maar die percentages worden berekend door software, en die haalt echt alles eruit, van eens een zinnetje overnemen tot hele hoofdstukken overschrijven. Als je alleen kijkt naar de flagrante ver-grijpen en dan alleen in Nederlandstalige context, dan blijft het toch vrij beperkt.»

«Een ander probleem is dat de software die nu bestaat zich vooral richt op Engelstalige teksten. We hebben er een paar geïmplementeerd in de Engelstalige richtingen, zoals *European Studies*, maar voor de Nederlandstalige opleidingen gaan we er nog vooral

vanuit dat de docent zijn vakgebied beheerst en de belangrijke publicaties kent. De software is ook nog erg duur. Het materiaal dat gekopieerd kan worden van Nederlandstalige websites is ook veel kleiner dan het Engels- of Franstalige.»

«We zijn ook aan het onderzoeken wat de mogelijkheden zijn om samen met de andere universiteiten een programma aan te kopen, zodat er ook interuniversitair gecontroleerd kan worden. In Nederland bestaat zo iets al, maar ook daar weer blijkt dat er eigenlijk niet zo heel veel gevallen voorkomen. Wanneer er echter goede software komt en de prijzen zakken, dan is het logisch dat we zullen proberen gezamenlijk zo iets aan te kopen, al was het maar om de prijs te drukken. De nieuwe voorzitter van de onderwijsraad, professor Ghesquière, wil alvast een beleidspunt maken van dit probleem, dus zou het wel kunnen dat het misschien wat sneller zal gaan.»

SOCIALE ECONOMIE TREEDT UIT DE SCHADUW

“Winst is niet heilig”

“De sociale economie wordt nog te vaak gezien als de bezemwagen van de arbeidsmarkt,” zegt professor Ides Nicaise. *Sociale economie op de campus* probeert dat beeld recht te trekken. Deze week wordt op verschillende faculteiten de sociale economie in de verf gezet.

Dries De Smet

“De bedoeling van deze week is dubbel,” zegt medeorganisator professor Patrick Develtere van het Hoger Instituut van de Arbeid (HIVA). “Enerzijds is het een intellectuele kennismaking. Veel studenten weten immers niet of slechts vaag wat sociale economie is. Anderzijds willen we de studenten laten proeven van de realiteit.” Om te kunnen proeven van de realiteit wordt op woensdag een verkenningronde georganiseerd. Met de bus en met de fiets worden zeven ondernemingen in en rond Leuven bezocht waar sociale economie in de praktijk gebracht wordt.

Maar wat is sociale economie eigenlijk? “Er zijn heel wat criteria,” zegt professor Develtere. “Het belangrijkste is dat een onderneming in de sociale economie aanvaardt dat economische winst niet heilig is, niet de enige doelstelling is. Ze moet ook de belangen van consumenten, andere bedrijven, werknemers en overheid voorop stellen.”

De ondernemingen moeten wel zelfstandig zijn, dat wil zeggen: overheidsbedrijven horen daar in de regel niet bij.

Een mooi voorbeeld in Leuven is het fietsherstel- en uitleenbedrijf Velo. Velo is een socio-economisch initiatief van de stad Leuven, de universiteit en het ACW. Het hanteert meerdere doelstellingen. Velo zorgt voor een zinvolle tewerkstelling voor zwakkere groepen. Daarnaast zorgen ze voor recycling en bieden ze een oplossing voor het diefstalprobleem.

Fietsherstel- en uitleenbedrijf Velo is een mooi voorbeeld van sociale economie in Leuven.

(foto Jelle Goossens)

KRAAMHULP

Studenten van de faculteiten Sociale Wetenschappen en (Toegepaste) Economische Wetenschappen krijgen deze week haast automatisch een les over sociale economie. De ‘Open Colleges’ zijn ingebed in de reguliere lessen van die studenten.

Op donderdag kaart professor Ides Nicaise (HIVA) het maatschappelijk rendement van de sociale economie aan. “Vaak wordt de sociale economie verantwoord vanuit het recht op arbeid. Het wordt gezien als een laatste kans, ook al kost dat de samenleving veel geld. Maar wie het maatschappelijk rendement van die bedrijven bekijkt, concludeert dat er in vele gevallen een positief rendement is.”

Professor Nicaise illustreert: “Er is bijvoorbeeld in Vlaanderen een dienst voor kraamhulp aan huis. Men leidt daarvoor laaggeschoolden op waarna ze in dienst kunnen

blijven. Door de dienst kunnen moeders gemiddeld twee dagen vroeger naar huis na de bevalling. De gemeenschap spaart niet alleen de kosten aan werkloosheidsvergoeding uit, maar ook de twee gewonnen hospitalisatiedagen. De maatschappelijke *return* is dus enorm.”

Het plaatje is uiteraard niet bij alle sociale ondernemingen zo rooskleurig. “Vooral als met zeer zwakke doelgroepen gewerkt wordt, is de balans maatschappelijk niet altijd positief”, zegt professor Nicaise. Bij zwakke doelgroepen kunnen de loonsubsidies vaak maar heel langzaam of niet afgebouwd worden. In leerwerkcentra kunnen de gesubsidieerde lonen wel snel afgebouwd worden. Doordat de betrokkenen ervaring opdoen, kunnen ze opnieuw ingeschakeld worden in de reguliere economie.

“Sociale economie staat nog niet in handboeken,” zo lezen we in de infobrochure van *Sociale economie op de campus*. “Voor ons

hoeft ze geen examenstof te zijn. Als ze maar aanwezig is in de curricula.” Sociale economie wordt weinig behandeld, maar toch valt er veel uit te leren, stelt professor Develtere.

FAIR TRADE

“Sociale bedrijven hebben vaak een voortrekkersrol. Ze signaleren maatschappelijke problemen en zoeken er een oplossing voor. Denk maar aan de spaar- en kredietkassen die ook vanuit sociaal oogpunt startten. Of aan de apotheken van de volksmacht die geneesmiddelen aan een haalbare prijs wilden aanbieden.”

Diezelfde voorbeeldfunctie ziet professor Develtere in de houding van sociale ondernemingen tegenover de Noord-Zuidproblematiek. De fair trade kende een explosie als nichemarkt. Na de sociale ondernemingen zijn ook andere bedrijven daar op gesprongen. Dat zie je alleen aan het feit hoezeer de grote ondernemingen willen lijken op *fair trade*, al zullen ze nooit die standaard halen.”

Programma

Sociale economie op de campus kadert in de Federale en Vlaamse Week van de Sociale Economie. Eerder werd hetzelfde initiatief al genomen in Louvain-La-Neuve, Brussel en Luik. Leuven bijt in Vlaanderen de spits af van 6 tot 11 maart. Op 13 maart volgen Antwerpen (UA) en Gent (UGent).

Maandag 6 maart: Opening
Woensdag 8 maart: Verkenningronde van de Leuvense sociale economie
Donderdag 9 maart: Lezing maatschappelijk rendement en Einddebat
6-11 maart: Diverse open colleges.

Meer info op www.socialeconomie.be

VETO'S VISITATIECOMMISSIE (13): SOCIAL POLICY

“Persoonlijkheden zijn erg belangrijk in de politiek”

Studenten aller landen die zich verenigen in een universitair kruipkot waar de lichtschakelaars nog ware hendels zijn en de banken berekend op een middeleeuwse mensengrootte: wat heeft een socialist nog meer nodig om les te geven? Inderdaad, een knappe kop. Veto onderzocht deze week de knappe kop van minister annex wielrenner annex professor Frank Vandebroucke.

Simon Horsten & Kris Vanelderden

Het college wordt gegeven in het Engels. Maar goed ook, want stellen dat er zich onder het dertigtal aanwezigen vier of vijf Nederlandstalige studenten bevinden, zou al een gedurfd ruime schatting zijn. Bovendien heeft professor Vandebroucke nog niet zo lang geleden gedoctoreerd aan *Oxford University*, dus zou hij moeten kunnen bogen op een uitgebreide kennis van de taal van Shakespeare en Wallace & Wallace. Dat blijkt gelukkig ook zo te zijn, maar de eerste minuten ondervindt hij duidelijk moeite met het vinden van de juiste formulering. De juiste *uitspraak* laten we hier ten behoeve van

de bondigheid van het verslag buiten beschouwing.

Deeltijds hoogleraar Vandebroucke is een diesel, die bovendien lesgeeft zoals hij zijn hoofdambt beoefend: langzaam aftasten in het begin, zijn weg zoeken en zwijgzaam observeren, om, eens op gang gekomen, als een stoomtrein door te razen tot het werk erop zit. De contradictie van een stoomtrein die op diesel rijdt laten we gemakshalve voor zijn rekening. Hij is trouwens hoegenaamd niet bang van een beetje werk: het college duurt welgeteld vier uur, met slechts een korte pauze om ‘enkele telefoontjes te plegen’. Welaan, die verslavende nachtelijke sms-programma’s maken blijkbaar slachtoffers in alle lagen van de bevolking. Of zou het toch iets van staatsbelang zijn? Eurosong?

KOE

Na enig gesputter van een langzaam opwarmende diesel probeert Vandebroucke zijn les op gang te trekken. Het onderwerp van deze les *social policy*: het Europees werkgelegenheidsbeleid. Jammer genoeg zitten er altijd van die lastige Chinezen in de les die effectief opletten en steevast iets te vragen

hebben. Bijgevolg moet professor Vandebroucke een klein uurtje van zijn schema afwijken om deze jonge communiste de basisprincipes van het kapitalistische vrije-marktsysteem bij te brengen. Wat in China ook beweerd wordt, als je honderd mensen één koe laat melken geldt dat niet als full employment! Wanneer Vandebroucke de jongedame dan eindelijk de mond weet te snoeren met het niet mis te verstane argument: “Ik ben een econoom, ik zal het toch wel weten zeker!”, schakelt hij over naar een hogere versnelling om nieuwe vervelende vragen te vermijden. Hij geeft dan ook maar meteen zijn oplossing voor het *service sector trilemma*, dat zonet ter discussie stond: meer belastingen heffen. Gooi er maar geld tegenaan, zegt een socialist.

VAKBONDEN

Ook leuk is dat Vandebroucke eigen ervaringen kan aanhalen, uit de échte wereld van nationale economie. Het is misschien ongewild dat hij bijvoorbeeld refereert aan het Generatiepact, dat in de woelige tijden van veel en snelle informatie reeds ei zo na vergeten is door de publieke opinie: “brugpensioenen verminderen dan wel de

werkeloosheid, ze scheppen geen nieuwe banen”. Nog een geluk dat hij niet voor een cursus honorum in de vakbondswereld heeft geopteerd: zijn achterban zou er niet mee kunnen lachen.

Dat Vandebroucke uiteindelijk voor een politieke carrière heeft gekozen, verklaart hij misschien wel zelf: “*personalities are more important in politics than political scientists tend to think.*” Zou hij zichzelf beschouwen als een politieke persoonlijkheid?

Soit, dat duvelstoejager Vandebroucke, wiens lichaam overigens alsmaar meer het silhouet van een Reginald Moreels uit slechtere dagen begint te benaderen, een boeiend college kan brengen, mag geen wonder heten. Alleen zou het niet slecht zijn bij tijd en wijlen eens naar die ándere bekende VDB te luisteren: ‘*trop is te veel, hein.*’

Steekkaart Social Policy

Prof: Frank Vandebroucke
Wie: Internationale studenten met een uithoudingsvermogen in prima staat
Waar: AV 03.12
Wanneer: Maandag van 14u tot 18u
Pauze: Van 16u tot 16u10

KOTERIJEN (4)

De Sint heeft lange vingers

Woont de Sint in Spanje? We denken van niet. De lieve man heeft gewoon een kot ergens in Leuven en lijdt aan een ernstige vorm van kleptomanie. We verzeilden per ongeluk op zijn kamertje en laten het niet na u een blik te gunnen in een van Leuvens best bewaarde geheimen.

Tom Van Brussegem

We hebben als specialisten in dit vak al veel gezien, maar het kot dat we deze week bezochten, sloeg wel degelijk alles. Bij het betreden van wat ooit een gewone studentenkamer moet geweest zijn, flitsten beelden uit een oorlogsgebied door ons hoofd. De kamer zou wel degelijk opgeruimd zijn, werd ons op voorhand medegedeeld. Ofwel hebben we hier te maken met een pathetische leugenaar ofwel met een student die elke notie van beschaving mist. Uit sympathie voor ons slachtoffer

zeggen we dat natuurlijk niet luidop.

Op de kast die tussen de chaos uittorent, springt onmiddellijk een mijter in het oog. Wanneer we dan achter de deur een baard aantreffen, kunnen we niet anders dan onze hypothese voor waar aannemen: de Sint studeert in Leuven. Al kunnen we ons bezwaarlijk inbeelden dat deze kamer het toneel was van enige studieactiviteit. Het bureau is bedolven onder kilo's prulletjes. Of het om souvenirs of afgedankt speelgoed gaat, is ons tot op vandaag onduidelijk. We veronderstellen dat het hier om een sportieve jongen gaat. We vinden immers een lege verpakking polsverbanden. Zou hij misschien met volleybal bezig zijn? De studies, daar hebben we het gissen naar. Maar misschien moeten we afgaan op de talrijke jongleerballetjes die we tussen de prullen vinden. Een master in circus? We moeten alle pistes openhouden, maar dit is net iets té ver gezocht.

VIEZE UITSPATTINGEN

Kristof, de naam onder dewelke de Sint deze Leuvense achterbuurt onveilig maakt, heeft er niets beter op gevonden om zijn muur met duizenden foto's te bekleden. We wensen de sukkelaar die volgend jaar de 'pritt buddies' van de muur moet schrapen alvast veel geluk - sisyphusarbeid laten we met plezier aan ons voorbijgaan. We probeerden aanvankelijk onze man te identificeren. Maar zoals u kan vermoeden zakte bij het zien van de rijen foto's ons de moed al in de schoenen.

Op een rek in de verste hoek van de kamer onderscheiden we een uitgebreide collectie glazen. Uit journalistieke overwegingen werpen we een blik in de koelkast, maar treffen voornamelijk chocomelk aan. Hoewel het menig facet van deze kamer zou verklaren, kan van drankmisbruik geen sprake zijn.

Van deze kamer een goed gefundeerde analyse maken, is onbegonnen werk. Maar het staat vast dat onze bewoner een voorliefde heeft voor gestolen goederen. Naast de glazenwinkel treffen we niet alleen een lichttoorts aan, maar ook de traditionele werfplakkaten. Deze jongen heeft hulp nodig. En dat leiden we niet enkel af uit de knotsgekke foto's die van muur tot muur de kamer kleden. We besparen onze lezers de details van wat op de foto's staat, want ze zijn niet geschikt voor gevoelige zieltjes. We zijn zelf niet vies van een vieze uitspatting, maar bij deze taferelen verbleken de meest exuberante excessen op onze redactie.

SAMOERAÏ

We baanden ons een weg door de hopen spullen die de weg naar buiten versperden en stootten warempel op een cursus Toegepaste Thermodynamica. Dit kan niet anders dan een

wetenschapsstudent zijn. En dat toegepast ruikt opnieuw naar ingenieurswetenschappen. Geen enkel voorwerp waar we in deze kamer op stootten, deed ons vermoeden dat we hier een burgie op het spoor waren. Niets dat ook maar wees op een analytisch ingesteld persoon. Moeten we onze mening over burgies misschien eens herzien? Het maakte ons alleszins opnieuw nieuwsgierig naar wat deze kamer verder nog herbergde.

Maar we kregen al snel spijt van onze onderzoeksdrang. Bovenop de kast dook als uit het niets een zwaardenset op. We kunnen er nog steeds niet bij dat we die bij een eerste verkenning over het hoofd zagen. Drie samoeraizwaarden, netjes uitgestald. We beseffen dat we zelf met een kot in de betere wijken van Leuven gezegend zijn, maar kunnen ons niet inbeelden dat het hier in de achterbuurten zo gevaarlijk is. Het daagt ons dat onze vriend misschien wel niet opgezet zou kunnen zijn met dit stukje. Plots lijkt het wijs om het rondsnuffelen te laten voor wat het is en het hazenpad te kiezen. Veto ligt ons nauw aan het hart, maar onze nek is ons te dierbaar om hem hiervoor te wagen.

De waarheid en niets dan de waarheid

Kristof zit inderdaad in 1ste bachelor burgerlijk ingenieur. Het Sintkostuum is maar een van de vele naslepen van zijn veelvuldige verkleedpartijen. Hij is wel sportief, maar geen volleyballer. Het polsverband is een gevolg van zijn jongleerpraktijken. Aan kleptomanie lijdt hij niet, eerder aan deugnietij. Hij is dan ook prettig gestoord, wat zich inderdaad weerspiegelt in zijn kamer. De zwaarden gebruikt hij niet voor kopknievende bezigheden maar 'gewoon' als decoratie.

(foto's Pieter Baert)

PRESEXPLOTEN (3): INDUSTRIA

Tussen fak en gala

Elke week houdt een preses zijn of haar belevenissen bij. Deze week doet Koen Van Beneden een boekje open.

Maandag: Deze week wordt een grootse week. Niet alleen vieren we de derde verjaardag van onze fakbar, ook ons galabal gaat vrijdag door. Het is van meet af aan duidelijk dat het een drukke week wordt. Vandaag begint de pret al met een presentatie voor de jaarlijkse GroepT-chinareis. Als begeleider moet ik de presentatie van deze reis verzorgen. Iets waar ik de rest van de dag zal mee bezig zijn. Het is voorbij negen wanneer ik de deur van GroepT achter me dicht trek. Spreekwoordelijk natuurlijk, het is immers zo'n hippe draaideur. De volgende stop is onze fak, waar vanavond een *vlaamse avond* georganiseerd wordt. Wanneer de dj wel erg lang op zich laat wachten gaan we op zoek naar iemand met een extreem slechte smaak en een voorkeur voor Nederlandstalige muziek. Voor ik het weet sta ik zelf achter de draaitafels.

Dinsdag: Om de dag zinvol te beginnen ga ik in GroepT naar een presentatie voor studenten die interesse hebben in het "solarteam". Volgend jaar wordt er

waarschijnlijk een nieuwe auto op zonne-energie gebouwd en daar wil ik best bij zijn. Daarna wacht er een gala-werknamiddag. Het is waanzinnig wat er allemaal bij komt kijken om een galabal te organiseren. Om 18u heb ik een andere galateam-vergadering, gevolgd door een presidiumvergadering in *den délibéré* om 20u. Allerminst een kalme dag dus. In de vooravond wordt het startschot gegeven van GOTCHA! Een moordspel waarbij je via het internet je target en zijn gegevens kan bekijken. Deze gotcha-start gaat gepaard met een mafia-fakfeest inclusief de meer dan lekkere en talrijk aanwezige schuimwijn. Toen we eindelijk ons bed zagen was het 6u30, maar na opnieuw een erg leuke avond.

Woensdag: Aan alle leuke feestjes zit wel ergens een minpuntje. Vandaag is dat het feit dat ik om 9u al aan het werk moet zijn. Op GroepT is er vandaag zowel de bedrijvendag als een infodag voor laatstejaars scholieren en ik werd ingehuurd als jobstudent samen met nog enkele mensen van Industria. Het leuke aan een infodag is dat je achteraf met de geïnteresseerden naar de *déli* kan gaan om er rustig na te praten, uiteraard niet zonder consumptie. De *déli* is jarig en wordt daarom

geopend vanaf 15u. We zullen deze avond stevig doorzakken met bicky burgers, een tombola ten voordele van mobileschool, gratis drank van Industria etc. Ik ben nog moe van gisteren maar we vliegen er toch weer stevig in aangezien een verjaardag niet ongevraagd kan blijven. We beginnen er op tijd aan en liggen relatief vroeg in bed. Dat is nodig want morgenochtend moet ik om 8u klaarstaan op GroepT voor de opbouw van het galabal.

Donderdag: 8u, de kou lijkt me wel aan te vallen als ik de fiets naar GroepT neem. Bij het aankomen is de firma die het licht en geluid zal plaatsen al gearriveerd. De twee dagen durende opbouw kan beginnen. Terwijl de indrukwekkende constructie ontstaat, neemt ook de kaartverkoop een hogere vlucht. De industriërs zijn onder de indruk en dat doet deugd. Zelfs wij staan versteld van de creativiteit van de stellingbouwers. Het is nog even spannend aangezien GroepT niet voldoende stroom kan voorzien voor de hele lichtshow. Hiervoor hebben ze echter een firma laten komen die er dan maar voor moet zorgen dat het alsnog in orde komt. Gedurende de dag voel ik me steeds zeker worden. Ik vrees een beetje voor een keelontsteking, zeker wanneer het 's nachts nog een pak erger wordt. Ik val vroeg in slaap en probeer zo goed mogelijk uitgerust te zijn voor de grote dag morgen.

Vrijdag: Het galabal is voor Industria zo mogelijk belangrijker dan voor andere kringen sinds het op GroepT zelf georganiseerd wordt. Het toont meer dan ooit de sterkte van een presidium. Er werden dan ook moeite noch middelen gespaard om het gebouw volledig af te werken. We bouwen een lounge in het Hollywood-thema inclusief gigantisch oscarbeeld en een zeer lange cocktailtoeg in vakwerk. Het is werken tegen de klok, maar we hebben beduidend meer tijd over dan andere jaren. Gedurende de hele dag neem ik tabletjes voor mijn keel, zodat ik er nooit veel last van heb. Om 19u is het dan zover, het bal gaat van start met een overheerlijk galadiner. Na de verplichte presesspeech beginnen de mensen die niet deelnemen aan het diner te arriveren en gaat het bal stilaan van start. Het wordt een stevig feest, zonder grote problemen. Wanneer we tegen 6u de mensen buitenkeren staan we voor de zwaarste opkuis van het jaar. 6 lange uren zal het duren voor het gebouw weer leeg is. Om 12u 's middags vallen de levende lijken in de zetels van ons lokaal om daar met een ongelofelijk voldane glimlach op hun gezicht stevig in de champagne te vliegen. De meesten hebben er 10u opbouw, 5-6u werken en 6u opkuis opzitten. Veel hebben we zelf niet aan ons galabal, maar dat gaan we volgende week op een ander bal zeker goedmaken!

EEN SPOEDCURSUS VOLKSDANS OP BOOMBAL

Reporters op de dansvloer

Met dansprogramma's op zowat iedere televisiezen-der is dansen — na de gloriejaren van *Dirty Dancing* en *Fame* — helemaal terug. Dat zelfs het op het eerste zicht minder hippe volksdansen het goed doet, bewijst het immens populaire initiatief Boombal. De meer dan vijfhonderd gegadigden tijdens de afgelopen editie in Leuven zullen er toch niet om liegen?

Robin Broos

Boombal is *in*. Ze zeggen niet volksdansen maar *folkdance*, ze bieden een platform voor de amateur en de liefhebber en ze geven er vooral geen moer om of je de pasjes al dan niet beheerst. Een wederopkomst van de *bals populaires*: daar is participerende journalistiek niet misplaatst.

Wie op tijd komt, krijgt op ieder Boombal de gelegenheid om de klassieke baldansen als bourrée, jig, wals, polka of scottish aangeleerd te krijgen. Een dergelijke initiatie is zeker een aanrader. Ondanks dat de kenners je niet scheef zullen bekijken als je een scheef danspasje placeert, is het altijd mooi meegenomen als je je danspartners schoenen niet plattrapt. Wie te laat komt, zoals ondertekende, kan altijd proberen een spoedcursus danspasjes te verkrijgen.

Dieter is een vaste klant van de Leuvense Boombals. Is dat niet vreemd, een man die danst? "Er komen hier veel mannen hoor (*lacht*), zeker in vergelijking met andere dansmogelijkheden. Er is hier veel minder schroom. Kan je het niet, dan is het zo," stelt hij ons gerust. Desondanks merken we opvallend veel vrouw-vrouw koppels op en durven zelfs vreemde eenden in de bijt - man-man koppels - hier ook hun walsje wagen. "Zulke dingen zie je alleen bij Boombals," weet Dieter. De folkmuziek wordt live verzorgd, maar is niet

"Er is hier veel minder schroom" (foto Roman Verraest)

noodzakelijk van Vlaamse origine. "Bovendien komen de muzikanten regelmatig samen om te jammen," voegt Dieter er nog aan toe. Live-muziek heeft altijd iets apart, al komen we natuurlijk in de eerste plaats om te dansen.

HARKERIG

Annelies verzorgt de promo voor Folk in Leuven, samen met 30CC, de organisatoren van Boombal Leuven. Ze maakt de vergelijking met traditionele volksdansen. "Hier doet iedereen zijn zin. Er is hier niemand die zegt dat je exact op de tel moet springen of draaien."

Na slechts twee keer de ganse boel in het water te laten vallen, door tijdens de partnerruil in de bourrée het foute meisje bij de hand te nemen, krijgen we de smaak helemaal te pakken. De baldansen worden gelukkig goed uitgekozen, zodat zelfs een amateur die enkel de harkerige basispasjes beheerst, kan meedansen. De maandelijkse aanwezigheid haalt je er zo uit. Zij hebben net dat ietsje meer afwerking en weten tussen de basisbewegingen nog spontane tussenpasjes ten berde te brengen.

Coördinator Sébastien van Folk in Leuven wijt het succes van Boombal aan verschillende factoren. "Enerzijds zijn we een ontmoetingsplaats. De mensen dansen, de muziek staat niet te luid en er is sfeer. Anderzijds is het folkgenre terug ontzettend populair, al zou ik dat qua publieksopkomst niet overschatten."

Voor een volgend Boombal moet je op 9 maart om 19u45 in de Predikherenkerk (O.L.Vrouwstraat) zijn. De muziek wordt dan verzorgd door Balbrozijn. Meer info www.folkinleuven.be

NOORMANNEN VEROVEREN
CENTRALE
UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK

Gehoorde clichés

Help, de vikings komen eraan! Bebaarde woestelingen met gehoarde helmen die brullend en zwaaiend met hun bijlen dorpen plunderden en van de kaart veegden. Maar klopt dit beeld van de vikings als regelrechte barbaren wel? De tentoonstelling 'De viking, vriend en vijand' zwaait ook eens in het rond en bliksemt alle clichés met een donderslag omver.

Elke Desanghere

Elk jaar duidt Alfa, de studentenvereniging van archeologie, een aantal studenten aan om een tentoonstelling in te richten. Dit jaar werd die last op de schouders van Tom Coenegrachts, Annelies Coenen en Yvonne De Rue gelegd, die de vikings vanonder het stof haalden. Zij zijn verantwoordelijk voor de tentoonstelling in de Centrale Universiteitsbibliotheek. Het was niet gemakkelijk om veel historische artefacten vast te krijgen, maar ondanks het beperkte aantal is de tentoonstelling verzorgd en uitgebreid. Tom en Annelies leidden ons dan ook trots rond.

COLUMBUS

In de zaal zijn vier vernuftige maquettes aanwezig. Eén daarvan is natuurlijk een maquette van een vikingsschip. Het gaat om het Osebergschip, een plezierjacht van koningin Asa. Belangrijk om te vermelden is dat er geen drakenkoppen op het schip staan. Hetzelfde geldt voor de 'drakkar', het aanvalsschip van de vikings. Hiervoor is immers geen archeologisch bewijs teruggevonden en het blijkt dus een wijdverbreid misverstand te zijn.

Er is ook een maquette van de handelsstad Haithabu in Noord-Duitsland die door de studenten zelf is gemaakt. Hierop is een langhuis geconstrueerd langs de kust van de

Oostzee. Annelies en Tom wijzen erop dat de vikings bedreven handelaars waren die vele handelcentra zoals Dorestad en Domburg aandeden. Hiervan hebben ze wel authentieke gebruiksvoorwerpen zoals een oorlepel, kam en strijkglas, het vroegere strijkijzer. De Noormannen besteedden namelijk veel aandacht aan hun uiterlijk en zagen er dus enkel na vele maanden op zee uit zoals wij ze kennen: woest en smerig. Ze waren trouwens de eersten die Amerika ontdekten op hun vele reizen. Hadden ze dat in de vijftiende eeuw geweten, Columbus had naar zijn roem kunnen fluiten.

PLAYMOBIL

Onze drie archeologen hebben ook rekening gehouden met het studentikoze publiek. Een deel van de tentoonstelling is namelijk gewijd aan de beeldvorming die wordt geïllustreerd door Asterix-strips, beeldjes en zelfs playmobilfiguurtjes. Ze willen hiermee de verkeerde voorstelling van vikings tenietdoen. Ze hadden helemaal geen hoorns op hun helm, zoals te zien is aan de twee tentoongestelde replica's. Het misverstand is waarschijnlijk ontstaan door de gevonden drinkhoorns en het feit dat de mensen hier hen als duivels zagen.

Een andere amusante blikvanger is Hneftafl, een strategisch spel. Het doet ons een beetje denken aan een kruising van het moderne schaakspel en Stratego, maar dan voor vier spelers. Doel van het spel is namelijk de koning in één van de vier hoeken van het spelbord te krijgen. Een soort van miniatuurveldslag dus. De spelregels staan netjes uitgelegd en nodigen de bezoeker uit tot een poging tot spelen.

'Viking, vriend en vijand' loopt nog tot 31 maart in de Centrale Universiteitsbibliotheek, Het gelijknamige en bijbehorende boekje is er eveneens te koop.

NIEUWE PRODUCTIE BZB OVERTUIGT

Dansen op een Braakland

Sinds enige tijd heeft Leuven er een nieuwe cultuurtempel bij. In de Stapelhuisstraat, geprangd tussen de grauwe pakhuizen van de vaartkom, liggen de Molens van Orshoven, waar het collectief Braakland/Zhebuilding (BZB) nu haar vaste stek heeft gevonden. Ook met hun nieuwe productie *Dansen, Drinken, Betalen* weten de braaklanders te overtuigen.

Joos Roets

Een meisje heeft de deur van haar huis achter zich dicht getrokken. Ze loopt weg, ze zegt het zelf: *Ik trek naar de stad. Ik keer nooit meer terug.* Die eerste dagen dwaalt ze rond. Slapeloos, besluiteloos, wachtend op een onbepaalde gebeurtenis. Telkens wanneer de avond valt, duikt het meisje in het uitgaansleven. Het bruine café waar ze die blauwe drankjes schenken, dat café met de vuile toiletten, pitazaken, etalages, videotheken: allemaal haltes van een nachtelijke reis door de stad. In haar jaszak omklemt het meisje de sleutels van het appartement waar ze enkele maanden geleden ontwaakte, het appartement van die jongen met dat donker leren vest. Keert ze terug?

ZUIPEN

Voor de ogen van de toeschouwer ontspringt zich een tragische zoektocht naar het 'zelf', een verhaal over iemand die het machinale 'blij-zijn' en alle andere voorspelbare emoties zat is. Je vraagt je bijna af: wanneer zal ze breken? De tekst - een monoloog geschreven door regisseur Adriaan Van Aken - is een aaneenschakeling van rake observaties. *Een trouwfeest. Ik kijk naar mijn ouders, een paar tafels verderop, die hier zogenaamd ook tegen hun goesting zijn, maar na een paar uur zuipen al niet meer naar huis willen. Ik ken dat.* Sommige zinnen komen terug als een credo: *Is er iets te doen vanavond?*

Actrice Sara Vertongen heeft niet veel nodig om je mee te zuigen in haar relaas.

Met een authentiek 'meisjesachtige' lichaamstaal geeft ze vorm aan de figuren die zich onzichtbaar rondom haar bewegen. De actie speelt zich af op drie eilandjes van zwartwit geblokte tegels, centraal op het podium. Op de achtergrond toont een projectiescherm het nachtelijk gelaat van de stad - een videomontage van Yohan Leyssens, die ook *De Zaak Alzheimer* monteerde.

MEESLEPEND

Het geheel wordt begeleid met live muziek. 'Begeleiding' is eigenlijk niet het juiste woord: de muzikanten Rudy Trouvé, Yuri Van Uffelen en Ephraïm Cielen geven het beste van zichzelf. Drumstel, keyboards en gitaren vormen een Grieks koor dat de actie commentarieert en vaak zelfs stuwt. Vooral het breekbare sextet van melodias, tegen het einde van de voorstelling, beklijft. Soms moet de actrice zelfs moeite doen om de muziek te overstemmen, heel 'nouvelle vague', zoals in het echte leven. Je waant je in een overvol café met loeiharde muziek. De grenzen tussen toneelstuk en concert vervagen. BZB noemt het - toepasselijk - muziektheater.

Temidden van zo veel positiefs, valt er eigenlijk maar één klein minpunt aan te merken: het einde lost de hoge verwachtingen niet helemaal in. Het lijkt alsof regisseur Adriaan Van Aken wat verlegen zat om een waardige afsluiter voor zijn geesteskind, en dan maar uiteindelijk teruggreep naar een 'truukje van de foer'. Doch, op de keper beschouwd gaat het om keuzes en smaken, en die durven nu eenmaal wel eens verschillen. Wat blijft is een knap stuk theater, een meeslepend spektakel, gebracht in een kleine zaal, maar een gróót publiek waardig.

Dansen, Drinken, Betalen speelt nog van 15 tot 18 en 22 tot 25 maart, telkens om 20u, in de Molens van Orshoven, stapelhuisstraat 15.

Meer info: www.inbreek.be

“Die man verkoopt gewoon angst”

Een gebrek aan controle is een vruchtbare voedingsbodem voor malafide praktijken en dat maakt het kaf van het koren scheiden er niet makkelijker op. De bureaus die alle regels van het ethisch handelen aan hun laars lappen, brandmerken de hele sector. We kwamen in contact met een student die tot voor kort als repetitor bij *Memento* werkte, een groot Leuvense repetitorbureau. De ex-repetitor stelt zich ernstige vragen bij de manier waarop het bureau geleid wordt, maar benadrukt dat “er wel degelijk mensen werkten die echt hun best deden voor de studenten.”

Tom Van Brussegem

Veto: Hoe werden jullie opgeleid bij Memento?

Ex-repetitor: «Van een opleiding was geen sprake. Iedere repetitor kreeg bij aanvang hetzelfde verhaal te horen. Het uitgangspunt is dat je de student bij de eerste les volledig afbreekt. Je geeft hem een test die hij niet kan oplossen en maakt op die manier brandhout van zijn zelfvertrouwen. Enerzijds werd elke student, hoe intelligent ook, grondig op zijn plaats gezet. Anderzijds was het ook gewoon een drukkingsmiddel. De directeur speelt er de rol van grote bullebak en kreeg op die manier weinig tegenwind. Die man verkocht gewoon angst.»

Veto: Hoeveel kost een uur bijles?

Ex-repetitor: «Studenten betaalden ongeveer een vierentwintigtal euro waarvan er elf en een half bij ons terecht kwam. Daar kwam bovendien nog een dossierkost bovenop (*dat is tegenwoordig 135 euro, red.*). Dat laatste is niet meer dan een lepe truc om de klanten te binden. Gezien de vaste kost toch gelijk

blijft, wordt de stap naar meer lessen nemen verkleind. Als studenten testen aflegden, moesten ze daar bovendien extra voor betalen. Terwijl de repetitor dan helemaal geen toezicht hield en op dat ogenblik met andere studenten bezig was. Bovendien waren dat vaak standaardtesten die vijftien minuten vroegen om te verbeteren. Dat is blind geld verdienen.»

LESSEN REKKEN

«Sommige repetitoren werkten soms tot twaalf uur per dag, in uitzonderlijke gevallen waren er repetitoren die zestien uur per dag les gaven. Op die manier is het onmogelijk om je lessen grondig voor te bereiden. De repetitoren werden bovendien onder druk gezet om zoveel mogelijk lessen te geven. Dat ging soms erg ver. Op een gegeven moment in de lessenreeks bleek dat er nog slechts twee lessen nodig waren om de cursus af te werken. Maar dan drong de directeur aan, soms zonder dat de student dit wist, dat de repetitor het nog een achttal lessen zou ‘rekken’.»

Veto: Probeerde men de studenten meer uren aan te bieden dan nodig?

Ex-repetitor: «Het was een courante praktijk om studenten direct een paar andere vakken aan te smeren dan die waarvoor ze naar het bureau stapten. Wanneer de ouders er bij waren, werd bijvoorbeeld een lessenpakket overeengekomen. Eens de student echter de eerste les achter de rug had, dan sleepte de repetitor er een pak argumenten bij om nog meer vakken te volgen. Voor hij het wist wandelde die student met een pak vakken extra het bureau uit. Een van de grote poulains van de directeur geeft er wiskunde en iedereen die langskomt voor economie of iets dergelijks, lapt hij ook wiskunde aan het been.»

Veto: Controleerde Memento studenten ook buiten de bijlessen?

Ex-repetitor: «Ja, het ging soms zo ver dat de baas het gsm-nummer van zijn studenten opeiste. Hij stuurde vervolgens één van zijn repetitoren op pad. Die schuimde de cafés op de Oude Markt af. Als hij studenten van Memento signaleerde dan seinde hij dat door, waarop ze een hartig telefoontje van de directeur konden verwachten. Dat is flagrante inmenging in het privéleven.»

De zaakvoerder van Memento wenste niet te reageren.

“Je geeft een test die niet op te lossen is en maakt brandhout van het zelfvertrouwen van de student”

Repet

Over weinig Leuvense organisaties doen meer indienen verhalen de ronde dan over repetitorbureaus. Ze worstelen met vooroordelen als zou het om geldklopperij gaan en de kwaliteit van de lesgevers te wensen over laten. Wat is daar van aan aan?

Dries De Smet & Tom Van Brussegem

Repetitoren zijn privé-personen die tegen een vergoeding studenten willen klaarstomen voor examens, schrijft de stad Leuven in haar welkomstbrochure. Bijles zeg maar.

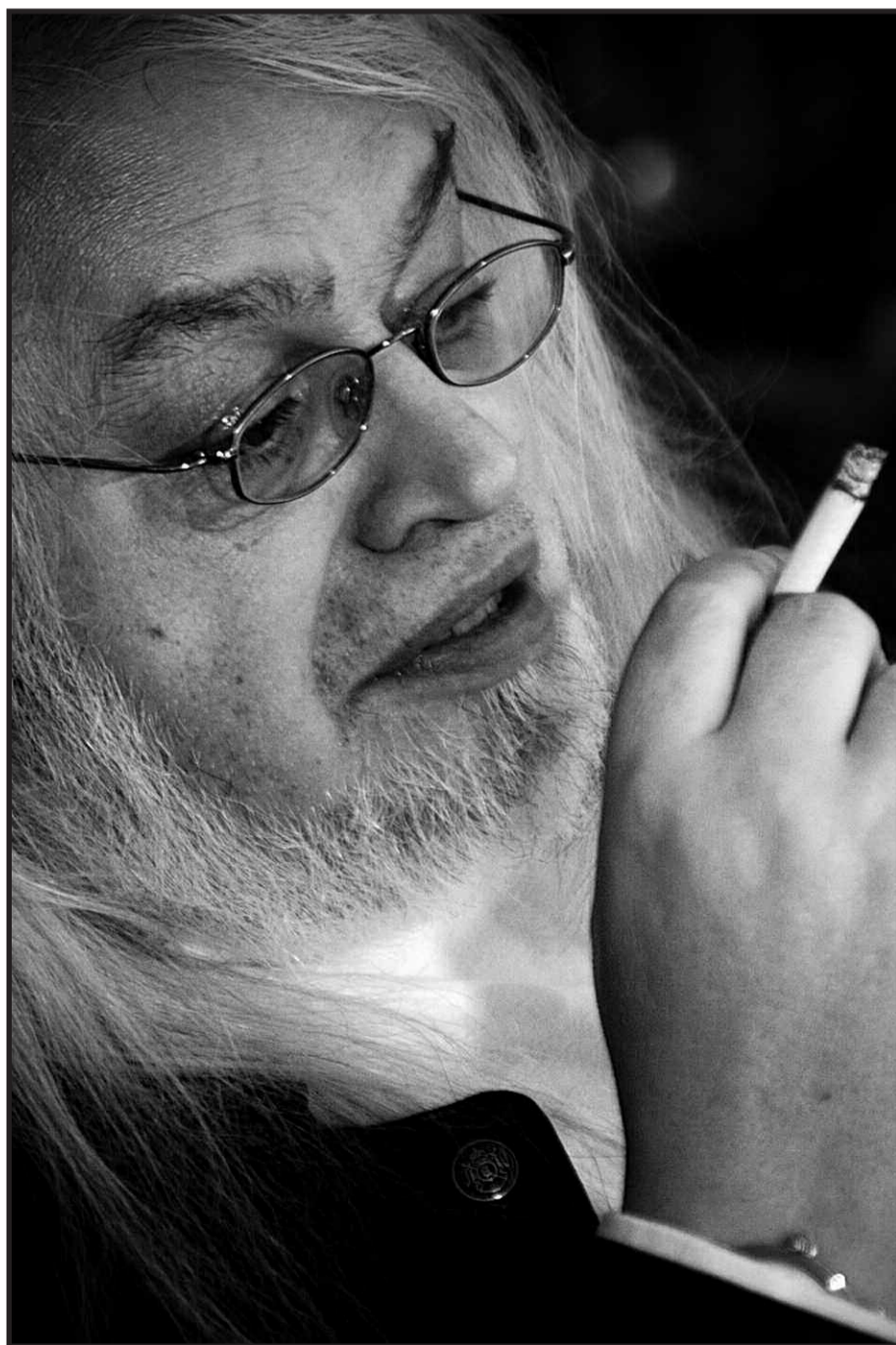
Thijs, 2de bac Pol&Soc, volgt bijles statistiek omdat ‘het je mentaal een streepje voor geeft op de andere studenten’. Maar volgens Veerle, 2de lic Rechten, geven de repetitorbureaus je een vals gevoel van veiligheid: “voor één vak verzekeren ze me dat ik bij de betere studenten hoorde, vervolgens behaalde ik een grandioos tekort.”

Thijs en Veerle zijn niet alleen. Volgens voorzichtige schattingen zouden 1.000 à 2.000 studenten beroep doen op een repetitor. De markt wordt ingepalmd door grote bureaus zoals *Memento*, *Logos*, *Rebus* en *Catherine Dhondt*. Daarnaast opereren heel wat kleinere bureaus en privé-personen die vaak aan het oog van de fiscus ontsnappen.

KWALITEIT

De kwaliteit van de gegeven lessen is vaak ondermaats en moeilijk te controleren, horen we van diverse bronnen. Repetitoren komen en gaan en, erger, worden vaak niet streng geselecteerd. De lesgevers zijn een bonte mix van collegastudenten, afgestudeerden en assistenten. “Meer dan 90 procent van onze lesgevers zijn afgestudeerden”, zegt Jan Bruwier, zaakvoerder van Rebus. “Sporadisch werken we met studenten, maar dan enkel uit de licenties.”

Andere kantoren hebben geen bezwaren om tweedebac'ers of -kanners in te zetten als repetitor. Peter en Maaïke begeleidde allebei als tweedekanner studenten bij Memento. Peter: “Ik gaf les als tweedekanner, maar dat was toch uitzonderlijk. Ik werd geselecteerd op mijn punten en werkte er tijdens de zomervakantie. Wel moest ik tijdens het

JEAN-PIERRE VAN ROSSEM OPNIEUW REPETITOR

“Ik doe het alleen nog voor de sport”

Het nieuwe metalen plaatje naast de deur blinkt ons tegemoet: “Jean-Pierre Van Rossem, repetitor: economie, recht, pol&soc, filosofie en natuurkunde”. Van Rossem is zuinig op koppeltekens, wat hij ruimschoots compenseert met een bijwijlen amper verstaanbare woordenvloed tijdens het interview. De imposante figuur blijft onafgebroken lurken aan zijn onafscheidelijke sigaretten. *Veto* luistert.

Simon Horsten & Joos Roets

Veto: Wat zijn volgens u het nut en de meerwaarde van een repetitor? Kan een repetitor elke student erdoor sleuren?

Jean-Pierre Van Rossem: «Volstrekt niet. Er zijn er zo velen die hier aankomen waarvan ik meteen weet dat het niet kan lukken. Of die nu wel of niet een repetitor nemen: het helpt geen zak. Het heeft geen enkel nut om mensen te begeleiden die op de semesteriële examens op alle vakken gebuisd zijn. Het heeft maar nut voor een beperkte groep van studenten. Ik zeg ook: tussen Gent en Leuven is er een serieus onderscheid, omdat er hier in Gent geen echte monitoraten bestaan. Ik heb in Leuven ook jaren een kantoor gehad, in de Vesaliusstraat, maar daar was ik gespecialiseerd in economiestudenten, studenten die echt leerproblemen hadden omdat ze niet over de nodige zelfdiscipline beschikten.»

Veto: Wat heeft u ertoe aangezet om opnieuw een repetitorbureau te beginnen?

Van Rossem: «Ik kon vissen, ik kon reizen, ik kon om het even wat doen. Ik heb gezegd: ik ga nog vijf jaar terug repetitielessen geven, gewoon om onder het jonge volk te zijn. Tevens wil ik tegen 2007 terug een politieke beweging opstarten, die proteststemmen afsnoept van het Vlaams Blok. Daar zijn zeer veel stemmen te rapen. In 1991 heb ik meer dan 180.000 stemmen afgeroomd van het Blok.»

MARXISME

Veto: Is het hoger onderwijs volgens u nog kwalitatief genoeg?

Van Rossem: «Nee, diploma's zijn geen bal meer waard. Met een flinke dosis talent kom je veel verder. Neem nu economie: het standaardwerk dat elke econoom gelezen moet hebben, *General Theory of Employment, Interest and Money* van John Maynard Keynes, wordt zelfs niet éénmaal geciteerd gedurende de hele opleiding. Vele cursussen zijn van '91, en we zijn nu vijftien jaar later. Er is blijkbaar

Repetitorenbureaus in Leuven

Repetitorenbureaus worstelen met schimmig imago

jaar een paar studenten begeleiden als test. Ik heb ook gesolliciteerd bij Logos en daar kon ik, zonder voorafgaand gesprek, zoveel studenten begeleiden als ik wilde. Dat vond ik niet correct."

De repetitorenbureaus hebben de mond vol van een totaalbegeleiding, maar van samenwerking tussen de repetitoren blijkt in geen enkele van de bureaus echt sprake. "De directeur nam de taak op zich om de individuele lessen te bundelen tot een algemene psychologische analyse", zegt Peter. "Die evaluatie gebeurde met de student voor een rij andere wachtende studenten en was erg confronterend." Maaïke bevestigt dat: "De begeleiding van de hoofdrepertitor bestaat uit het afblaffen van de student na de les."

KOSTELIJK GRAPJE

Studenten betalen 25 tot 40 euro voor één uur bijles. Bij Rebus ben je verplicht om minstens tien uur lessen te nemen. "Zo weet je op voorhand hoeveel je moet betalen en kom je niet voor verrassingen te staan," zegt Bruwier van Rebus. Andere kantoren werken op uurbasis. Daarbij trachten bepaalde kantoren zoveel mogelijk uren aan te smeren, met alle financiële gevolgen vandien.

"Ik vond het vervelend dat men mij daar voortdurend het gevoel gaf dat ik nog extra lessen moest volgen," zegt Thijs. "Ook al wil je maar voor één vak komen, ze proberen er altijd meer te verkopen", zegt Maaïke, ex-repetitor bij Memento. "Er wordt dan gezegd: 'Zo kan ik niet werken, 't is een totaalpakket'."

Wie bijles volgt voor één vak, twee uur per week, betaalt al snel 600 tot 1000 euro. Wie meerdere vakken doet, moet dus een veelvoud ophoesten en vaak komen daar nog eens extra oefensessies bij.

MONITORAAT

Nochtans bestaat er een goedkoop alternatief. Bijna alle faculteiten bieden monitoraten aan en er bestaat ook zoiets als studieadvies. Bart Dejonghe van de dienst Studieadvies: "We helpen studenten met leerprocesproblemen. Deze maand starten

we met vier sessies van twee uur over doelgericht studeren." Studieadvies is een dienst van de K.U.Leuven en alle hulp is gratis. Studieadvies kan echter niet helpen voor de individuele vakken.

Daarvoor zijn er de monitoraten. Eveneens kosteloos en bovendien veel accurater, meent professor in de rechten Bernard Tilleman. "Monitoraten werken in nauw overleg met de docent. Die directe link zorgt ervoor dat de getrainde vaardigheden en de gegeven oefeningen echt voorbereiden op het examen."

Het verschil tussen een monitoraat (van de universiteit) en een repetitorbureau (privé) wordt niet genoeg beklemtoond, meent Tilleman. Memento zaait, bewust of onbewust, verwarring door te opereren onder de website monitoraat.be. Het bestuur van de rechtsfaculteit reageerde kortdaar toen een aantal jaar geleden een oefenles door een repetitor werd gegeven in het HuisDerRechten, fakbar van VRG. "Zo wék je de indruk dat de universiteit samenwerkt met repetitorenbureaus. In onze gebouwen horen ze niet thuis."

BANDOPNEMER

De laatste jaren nam de sponsoring van repetitorenbureaus voor studentenkringen gevoelig af. "Sinds dit jaar hebben we gebroken met repetitorenbureaus", zegt VRG-preses John-John Ackaert. "We worden niet gedwongen door de faculteit, maar wel met aandrang verzocht. Daarom heeft de faculteit onze subsidie een klein beetje verhoogd, al weegt dit niet op tegen het verlies aan sponsorgelden."

Maar de weg naar de studenten blijven de repetitorenbureaus vinden. "Op sommige proclamaties is iemand van Logos aanwezig met een bandopnemer", zegt een bron. "Niet-geslaagden krijgen dan een brief in de bus." Hoe de repetitorenbureaus aan de adressen geraken, is niet duidelijk.

Vaak zijn het de ouders die hun kind meenemen naar het repetitorbureau. "Dat gebeurt steeds minder", zegt Jan Bruwier van Rebus. "Vroeger ging dit om 90 procent van de studenten, nu slechts 20 procent." Bepaalde ouders zien het repetitorenbureau als een controlemiddel. Peter, ex-repetitor bij Memento: "Er was bij mij een student die naar een popconcert was geweest zonder zijn ouders in te lichten. Onmiddellijk kreeg hij een

uitbrander van de baas en werden de ouders op de hoogte gebracht."

Tom, repetitor bij Rebus, vindt feedback naar ouders volstrekt logisch: "Zij betalen er ook voor dus mogen ze weten welke vorderingen de student maakt. Voor de ouders wordt maandelijks een soort van rapport opgemaakt." Eric gaf les bij zowel Logos als Catherine Dhondt: "Logos geeft feedback aan de ouders over hoe goed hun kinderen werken en welke kansen ze maken, Catherine Dhondt niet."

ZWIJGEN

De universiteit neemt geen officieel standpunt in voor of tegen repetitorenbureaus. Ook studieadvies doet dat niet. "We proberen eerst door te verwijzen binnen de K.U.Leuven. Als studenten echt op een repetitor beroep willen doen verwijzen we ze door naar de Gouden Gids." Jan Bruwier nuanceert: "Wij krijgen wél studenten doorgestuurd van Studieadvies. Alleen zullen ze dat niet openlijk toegeven."

Bruwier is voorstander van een regulering door de universiteit. Zo kan volgens hem het kaf van het koren gescheiden worden. "Kwaliteitscontrole kan gebeuren op basis van het

"Wij krijgen wél studenten doorgestuurd van Studieadvies."

aantal klachten."

Zeker is dat de universiteit en de degelijke repetitorenbureaus baat zouden hebben als de mist rond de kantoren zou optrekken. Een verplichte publicatie van de slaagcijfers, het aantal begeleide studenten en het gemiddelde aantal uur per student, de correcte tariefstructuur én de klachten zou geen overbodige luxe zijn. Maar die gegevens opvragen, zou een impliciete erkenning van de repetitorenbureaus betekenen. Het is maar de vraag of de universiteit dat wel wil.

De namen van de (ex-)repetitoren en studenten werden op hun

niets veranderd. De profren zijn nog altijd even lui.»

Veto: *Maken die grote theoretische inzichten de cursussen overbodig?*

Van Rossem: «Maar neen, ik ben het totaal oneens met veel van die grote denkers. Maar toch is het volgens mij ondenkbaar dat je afstudeert zonder enige notie te hebben van de denkbeelden

"Een luiertik zet ik wel aan het werk"

die je vakgebied gevormd hebben.»

Veto: *Bent u het dan niet eens met Keynes?*

Van Rossem: «Ik ben een anarchist-marxist. Maar ik moet toegeven, het marxisme heeft in de praktijk volledig gefaald. Wat blijft er nog over van Marx? Twee dingen: het primaat van de economie, en het feit dat alle winst op uitbuiting gebaseerd is. Al de rest van het marxisme is eigenlijk overvleugeld door de *Theorie des Kommunikativen Handelns* van Jurgen Habermas, de laatste postmodernist die iets betekent.»

Veto: *Hoe is het gesteld met de intellectuele nieuwsgierigheid van de studenten, de academische verkningsgeest?*

Van Rossem: «Vroeger heb ik als repetitor een aantal genieën gekend, waaronder Marc Vandoorne. Ik heb meer van hem geleerd dan hij van mij. We discussieerden een stuk in de nacht, en dan ging het al lang niet meer over de cursus. Ik denk dat het nu eerder pover gesteld is met de academische geest van de studenten. In mijn studententijd heb ik ettelijke duizenden boeken gelezen. Nu sta ik al vijftien jaar op de boekenbeurs en wat merk ik? Het publiek verouderd. Het aantal studenten dat nog een roman leest, neemt elk jaar af. Zelfs in Letteren lezen de studenten nog bitter weinig.»

200.000 FRANK

Veto: *Baseert u zich vooral op een doorzicht in de stof of op de discipline zelf van het studeren?*

Van Rossem: «Ik heb destijds uit de UCLA (*University of California Los Angeles, red.*) een heel degelijke methode meegenomen om de geheugenprocessen van individuele studenten in kaart te brengen. De test bepaalt of een student een visueel, auditief, onzichtelijk of motorisch geheugen heeft. Maar spijtig genoeg ben ik die kwijtgeraakt. Nu moet ik steunen op wat ik me ervan herinner. Ik concentreer me vooral op de studiemethode, de discipline en de regelmaat van een student. Een luiertik zet ik wel aan het werk. Daarenboven probeer ik mijn studenten een kritische kijk bij te brengen, en wanneer ze doorhebben dat de cursus niet per definitie de waarheid is, zijn ze vaak meteen veel geïnteresseerder. Men doceert nog altijd alsof de waarheid daar achter de kathedraal staat zodat de studenten tegen het einde gewoon klakkeloos de stof moeten reproduceren.»

Veto: *U haalde Habermas aan. Mondt het postmodernisme door haar verpletterend relativisme niet uit in een impasse?*

Van Rossem: «Het postmodernisme heeft de relativiteit van de waarheid aangekaart. Alles is relatief, er bestaan verschillende waarheden, niemand heeft het monopolie van de waarheid. Mocht de absolute waarheid bestaan, dan zou de wetenschap nooit nog kunnen vooruitgaan. Dat verwijt ik de universiteiten, niet alleen hier in Gent, maar alle universiteiten, dat men daar te

weinig bij stilstaat, doch slechts poneert: "Dat en dat is juist en dat en dat is fout."»

Veto: *Hebt u een carrière als academicus misgelopen?*

Van Rossem: «Men heeft mij destijds onder meer een professoraat aangeboden in informatica. Ik ben dom geweest om dat niet aan te nemen.»

DIKKER

Veto: *Wat zijn nu uw tarieven?*

Van Rossem: «Vroeger vroeg ik 200.000 frank. Ik had in Leuven veel mensen onder mij. Dat was een echte repetitiefabriek, met bijna tweehonderd studenten. Ze kregen wel hun geld terug als ze niet slaagden. Dat doe ik nu niet meer. Ik kan niet meer de garanties geven die ik vroeger gaf: ik ben midden in een academiejaar ingevallen, en ik ken de professoren niet meer zo goed. Vroeger wist ik perfect wat die en die professor ging vragen. Bovendien zijn de cursussen op twintig jaar tijd kwantitatief enorm toegenomen. Ik schat dat ze nu zo'n twintig keer dikker zijn dan vroeger.»

«Nu doe ik het trouwens alleen nog voor de sport, niet meer voor de centen. De studenten die slechts één buis hebben op de semesteriële examens, tellen zo'n 2.500 euro neer. Voor herexamens betaal je 4.000 euro. Ik neem ook wel enkele studenten aan die niets moeten betalen. Mijn streefdoel voor dit jaar is vierentwintig betalende en twaalf niet-betalende studenten onder mijn hoede te hebben. Maar ik wacht nog op de punten van de partiële examens. Ik neem geen studenten aan waarvan ik weet dat ze het niet zullen halen.»

Veto: *Op uw voormalige repetitorenbureau zijn begin jaren '80 felle reacties gekomen: het zouden 'schandaalpraktijken' zijn geweest.*

Van Rossem: *(energiek)* «Nonsens!»

Veto: *Veto heeft toen nochtans...*

Van Rossem: «Nonsens! Ik heb toentertijd wel een tachtigtal thesissen geschreven en drie doctoraten. Voor die laatste kreeg ik telkens 2,5 miljoen. Achteraf heb ik daar wel spijt van gekregen: ik had die doctoraten beter onder mijn eigen naam gepubliceerd. Let wel: de opdrachtgevers waren stuk voor stuk mensen die wel degelijk capaciteiten hadden, alleen niet de fut. Overigens, dergelijke praktijken waren niet ongewoon: in Leuven liep er een zekere Borremans rond - een echt genie, die jongen - die tegen betaling mondelinge en schriftelijke examens van anderen aflegde. Hij heeft zelfs voor de zoon van een prof burgerlijk ingenieur acht examens afgelegd. Ik heb daar nog een serie over geschreven in Humo, 'Corruptie aan de universiteit'. Die dingen gebeuren waarschijnlijk nog altijd.»

Freddy

door Sh3L14C

www.shellac.be

SINGER-SONGWRITER MARJAN DEBAENE STELT NIEUWE SINGLE VOOR

De stilte van Charlie Chaplin

Zeven jaar na haar tweede album en drie jaar na het succesverhaal in *Man Bijt Hond* *Zonder handen* legt singer-songwriter Marjan Debaene de laatste hand aan haar nieuwe album *Wolfish Times*. Vorige vrijdag gaf ze samen met bandlid Alex Brackx een voorproefje in de foyer van Het Depot, wat tevens de voorstelling van hun single *Charlie Chaplin* betekende.

Robin Broos

Veto: Tien jaar geleden omschreef De Standaard jou als jonge folkzangeres. Hoe zou je het nu zelf doen?

Marjan Debaene: «Folk is het eigenlijk nooit geweest, want dat zijn jigs, reels en allerlei weird toestanden die ik niet kan. Ik ben geen folkmuzikante, al waren er vroeger wel folk-elementen in mijn muziek. Nu neigt het meer naar rock, een mengeling van Susan Vega en Sheryl Crow met af en toe countryinvloeden. Dat is althans wat mensen me zeggen.»

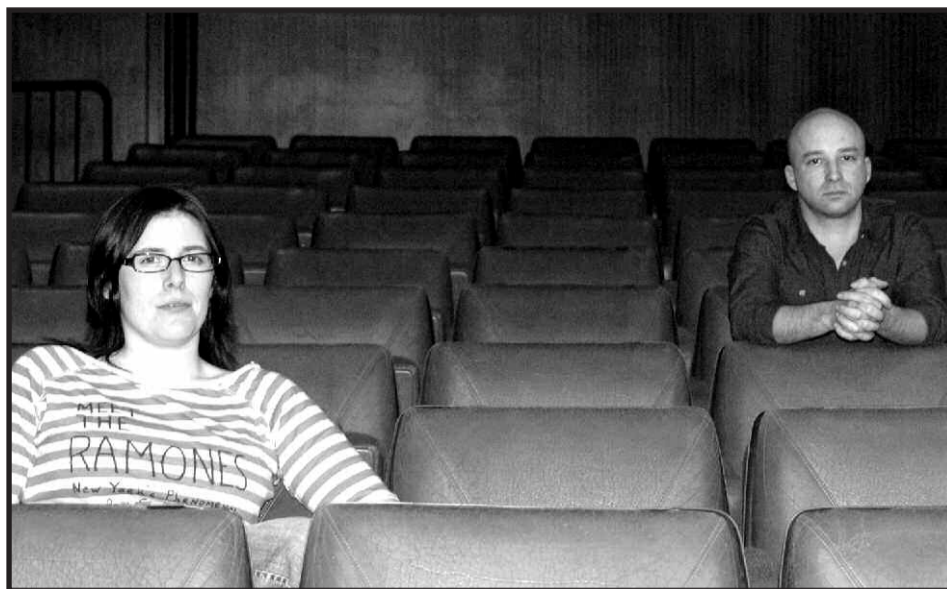
Veto: Op je site heb je toegegeven dat je als puber fan was van Mariah Carey.

Debaene: «Zij heeft mij leren zingen. Ze is een soulzangeres, dus om haar te kunnen nazingen, moet je je best doen. Het hoog en laag gaan met mijn stem heb ik dankzij die cd's geleerd. Een blijvende invloed heeft Mariah niet gehad. Gelukkig (lacht).»

COMA

Veto: De band draagt jouw naam. Heeft Alex Brackx — de gitarist — dan geen invloed?

Debaene: «Vooral arrangementsgewijs heeft

“Mariah Carey leerde mij zingen”

(foto Roman Verraest)

Alex invloed, maar ik schrijf de nummers zelf. Hij schrijft ook nummers, maar die zijn voor andere groepen waarin hij speelt. Op de klank van de nieuwe plaat heeft hij meer invloed gehad maar het blijft ‘Marjan Debaene’. Het is die naam die verbonden was aan de vorige platen en de mensen die die platen ooit gehoord hebben — het zijn er misschien niet veel — kennen die naam. Een groepsnaam zou handig zijn, want de huidige bekt niet gemakkelijk in het buitenland, maar zover is het niet.»

Veto: Heb je weet van ‘fans’ van het eerste uur?

Debaene: «Vorig jaar heb ik een vreemde mail gehad van iemand die heel dringend mijn tweede cd wilde hebben. Er was iemand die een accident had gehad en dat meisje lag in coma. De dokters hadden aangeraden om

haar te laten luisteren naar muziek die ze graag hoorde. Mijn cd had ze vroeger blijkbaar grijsgedraaid, maar ze vonden die niet meer, dus heb ik er een opgestuurd. Een paar weken geleden stuurde dat meisje me een mailtje om te vertellen dat ze het leuk vond dat die cd had opgestaan. Dat was om kiekevel van te krijgen. Het klinkt dan melig van te zeggen: “mijn muziek heeft iets betekend voor iemand,” maar *au fond* is het dat wel.»

BIKINI

Veto: Je nieuwe single heet ‘Charlie Chaplin’, al gaat het nummer niet meteen over de acteur. Vanwaar de titel?

Debaene: «Het nummer gaat over alle moge-

lijke vormen van lawaai en stilte. Het is wel eens fijn om de stilte te ‘horen’. Toen ik nog aan de K.U.Leuven studeerde, volgde ik het vak Filmgeschiedenis bij professor Hesling. Hij vertelde over Charlie Chaplin en het feit dat die man lang stomme films is blijven maken, terwijl de *talkies* er al waren. Omdat Chaplin fan van de stilte was, heb ik zijn naam gekozen voor dit nummer.»

Veto: Jullie brengen het komende album in eigen beheer uit. Is dat geen risico?

Debaene: «Ja, omdat je bijna zeker weet dat je de kosten niet gaat recupereren. Toch is het momenteel de enige optie om een plaat te kunnen uitbrengen. Iedereen weet van de malaise in de muziekindustrie en daarom komen muzikanten die met gewone muziek bezig zijn niet aan een platendeal. Die muziek verkoopt nu eenmaal minder dan een *madame* met een halve bikini aan, al kan dat tegenwoordig ook tegenvallen, denk ik. Voor ons primeert het spelen en daar hoeft ik niets aan te verdienen. Om te kunnen optreden moet je platen hebben, want je moet organisatoren iets kunnen aanbieden. Het heeft heel wat voeten in de aarde gehad om deze plaat te produceren én uit te brengen én tegelijk fulltime te werken.»

Het album *Wolfish Times* zou eind april moeten verschijnen. De single ‘Charlie Chaplin’ dient enkel als promo en is niet te koop. Meer info www.marjandebaene.com

WIN

Stuur deze week een mailtje naar traktatie@veto.be en maak kans op één van de vijf promosingles ‘Charlie Chaplin’ van Marjan Debaene.

PROFESSIONELE BACHELOR OPLEIDINGEN

- Bedrijfsmanagement • Biomedische laboratoriumtechnologie • Chemie
- Office management • Onderwijs, Kleuteronderwijs • Onderwijs, Lager onderwijs
- Onderwijs, Secundair onderwijs • Sociaal werk • Toegepaste informatica
- Verpleegkunde • Voedings- en dieetkunde • Vroedkunde

INFODAG

woensdag 15 maart 2006

van 14 uur tot 16.30 uur

www.khleuven.be

016 39 86 60 - info@khleuven.be

KHLEUVEN Voel de vonk

KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN
 Associatie Katholieke Universiteit Leuven

(advertentie)

THE DISTANCE
BETWEEN LOKT
INTERNATIONALE
KUNSTSTUDENTEN

In de baan van de ring

557,4 *The distance between* is een ambitieus kunstproject dat past in het grotere kader dat 'Leuven 1945-2005' biedt. Het draait dan ook vooral om de herdenking van de Tweede Wereldoorlog en dient om "de aandacht [te] vestigen op hedendaagse hete hangijzers als discriminatie, racisme en uitsluiting," aldus de officiële website.

Simon Horsten

De impuls voor het project kwam vanuit de vzw 'Kunst en democratie', die het samen met drie partners uitwerkte en ondersteunde: Museumsite Leuven, Hogeschool Sint-Lukas en de Duitse Bauhaus-Universität Weimar. Eenendertig studenten kunst, fotografie en aanverwante richtingen kregen de kans in Leuven een publiek kunstwerk te creëren, in de ruimste zin van het woord. Ze werden daarin een halfjaar lang begeleid door de professionele mensen van de organiserende instanties. De resultaten liggen dan wel in dezelfde stad, inhoudelijk liggen ze vaak ver uit elkaar. De enorme verscheidenheid maakt van het geheel een bijzonder aantrekkelijke en verrassende ontdekkingstocht.

Laten we één van de eenendertig kunstenaars eens onder de loep nemen. Karolina Freino, een Poolse-joodse studente aan de Bauhaus-Universität Weimar, wandelde vijf keer rond de Leuvense ring. Wablieft?

Karolina: "Mijn wandeling rond de ring was het resultaat van een heel denkproces, het eigenlijke creatieve werk. Het begon toen ik hoorde dat er zich in de archieven van Leuven zo'n twaalf km aan documenten bevond. Het boeide me dat die uitdrukking een temporeel gegeven, geschiedenis, op

Nayari Castillo
Mourning Paraphernalia / Phase 1: Tears
De vloeistof in de flesjes is een oplossing
gemaakt uit echte tranen.
De opbrengst van het werk gaat naar een goed doel.
www.leuven.be/577-4

een ruimtelijke manier weergaf: twaalf kilometer. Van daaruit ben ik verder beginnen te denken, en ik merkte dat ik maar bleef cirkelen rond dat ene gegeven dat de twintigste eeuw zo veranderde: de Tweede Wereldoorlog. Als Poolse jodin die bovendien in Duitsland studeert, maakt dat natuurlijk een belangrijk deel uit van mijn achtergrond en denkkader. Ik voelde het aan als een vicieuze cirkel: ik wilde iets doen, handelen, maar tegelijk voelde ik me compleet machteloos en eenzaam. En dat gevoel, die tweestrijd in mezelf kon ik het beste tot uiting brengen door mijn project 'wandelen'. Het was een loutering: de hele dag heb ik gewandeld, ben ik moe geworden, en toch kwam ik steeds op dezelfde plek uit. Naarmate mijn wandeling vorderde, zag ik ook alles veranderen: de dag, de mensen, het straatgebeuren, mezelf. Bovendien viel me die sterke eenzaamheid op, het feit dat iedereen alleen is en een reden heeft om op de ring (of waar dan ook) te zijn, zonder dat de passanten daar iets mee te maken hebben. Wandelen door of rond een stad is een erg

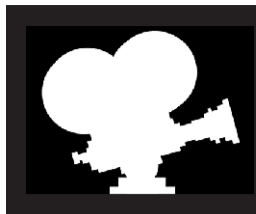
individuele ervaring."

Veto: *Dat kunst individueel is, is geen geheim meer. Maar hoe wil je jouw ervaring delen met of duidelijk maken aan het publiek?*

Karolina: "Met het budget dat we kregen van de organisatie heb ik kleine postkaarten en boekjes laten drukken. Op een deel daarvan staat een 'tekening' van mij, met een eindeloos aantal cirkels, die de eeuwigheid en herhaling van de wandeling uitdrukken. Een ander beeld werd door de computer gemaakt: tijdens mijn wandeling rond de ring droeg ik een gps-toestel bij me, en dat heb ik mijn tocht laten uittekenen. Zo zie je dat geen enkele wandeling dezelfde is, hoewel ik toch steeds dezelfde weg neem."

Na wat doorklikwerk vind je meer informatie op www.leuven.be, of e-mailgewijs bij lore.vanhees@leuven.be. 557,4 The distance between loopt nog tot 2 april.

Fotograaf Pieter Baert

Filmfirmament

Du jour au lendemain

Met de gebroeders Dardenne op kop, en enkele uitstekende films van onze zuiderburen — we denken onder andere aan *Caché*, *Le temps qui reste* en *L'Enfer* — werden we de voorbije maanden best wel verwend wat betreft Franstalige films. Het enige wat nog ontbrak was een Franse *feel-good* movie. En kijk: *Du jour au lendemain* is er zo eentje, zeg maar een *se-sentir-bien*-film.

Kris Vanelderden & Simon Horsten

Eersteklas loser François Berthier wordt op een ochtend wakker en alles blijkt plots mee te zitten. Zomaar, van de ene dag op de andere. Dit is merkwaardig genoeg echter tegen de zin van François, die vastgeroest zit in zijn losersbestaan vol *séries noires*. Hij gaat dan ook naarstig op zoek naar de waarheid achter dit 'complot': zijn overtuiging is dat enkele boosdoeners hem willen kwellen met een overdosis aan geluk.

ZIELIG

Het eerste kwartier gunt de kijker nog een blik op François' miserabele leven waarin striemende regen, blaffende honden, blaffende bazen, kreunende burens en exploderende koffiezetapparaten schering en inslag zijn. Als op een blauwe maandag echter blijkt dat ieder kwellend aspect van zijn bestaan verholpen is, begint François te vermoeden dat hier meer aan de hand is dan toeval alleen. In eerste instantie onderzoekt hij de oorzaken die achter zijn aanhoudend geluk zitten. Wanneer hij daar geen duidelijk rationeel systeem in terugvindt, probeert hij zijn ellendige leventje van voorheen te herstellen. Hij is allergisch voor geluk. In de taal van Molière klinkt het meteen een stuk poëtischer: *le bonheur peut être un trauma*.

Het zielige hoofdpersonage en de banale situaties waarin hij aan de kijker wordt voor-

gesteld, werken geheid op de lachspieren. Philippe Le Guay slaagt er echter niet in om het tempo van de prent te verhogen, waardoor de scènes ten langen leste behoorlijk traag over het scherm kruipen. Enige afwisseling op de slome cinema komt er met een korte musicalscène. De hele soundtrack is overigens om van te smullen: zowel een rondo van Mozart als enkele perfect gekozen chansons van Françoise Hardy komen meermaals terug.

Ongeacht het feit dat het plot oeroupspelbaar is en je de situaties een halfuur op voorhand ziet aankomen, kan je het niet verhelpen te grinniken wanneer de situatie zich uiteindelijk voordoet. Benoît Poelvoorde zet hier trouwens een meer dan degelijke prestatie neer als François. Hij weet de geestestoestand van zijn personage mooi en duidelijk over te brengen op het witte doek. En van de banaliteit waarmee de film gepresenteerd wordt, moet gezegd worden dat ze zeker ook haar charmes heeft. Fijn is ook dat er veel aandacht is besteed aan de bijrolletjes. Zo toert een door Napoleon bezeten bewaker van de bank waar François werkt, meer dan eens een glimlach op het gelaat van de kijker.

Ach, deze film is geen kaskraker van jewelste, maar hij is het zeker waard om een zondagavond voor de tv mee te vullen. Het witte doek is misschien iets te hoog gegrepen voor *Du jour au lendemain*.

Steekkaart

Regie: Philippe Le Guay
Cast: Benoît Poelvoorde, Bernard Ballet, Anne Consigny
Duur: 93 minuten
Release: 08-03-2006
Kort: Nooit geziene oppervlakkigheid met een nooit geziene diepgang

studio
L E U V E N

ANATOMIE VAN DE FILM IN CINEMAZED

Fijne filmweetjes

CinemaZed startte in januari *Anatomie van de film*, een tiendelige lezingenreeks over film. De titel van de reeks alludeert op de film *Anatomy of Murder* uit 1959. In vorige lezingen kon je onder andere te weten komen hoe regisseur Quentin Tarantino zijn debuutfilm *Reservoir Dogs* een homo-erotische ondertoon meegaf, hoe regisseur Douglas Sirk in zijn melodrama *Written on the Wind* subtiel de censuur omzeilde en hoe de special effects in *The Bride of Frankenstein* precies in elkaar zitten.

Jozefien Van Beek

Elke week wordt een bepaald aspect van filmcreatie toegelicht aan de hand van een film die na de lezing vertoond wordt. Vorige week kwam Tom Paulus, docent film in de opleidingen 'Master in Filmstudies en Beeldcultuur' en 'Bachelor Theater-, Film- en Literatuurwetenschap' spreken over productie. Dat deed hij aan de hand van de film *How Green Was My Valley* van regisseur John Ford. De film zal de meesten niet zo bekend in de oren klinken, maar hij klopte in de Oscarrace van 1941 zowel *Citizen Kane*, vaak de beste film aller tijden genoemd, als *The Maltese Falcon*, de film die de doorbraak betekende van Humphrey Bogart.

STORMMAGTIGE AFFAIRE

Paulus wees op het grote belang van de producent van deze film, Daryl F. Zanuck. Het hedendaagse idee van een regisseur als auteur van een film is namelijk gedeeltelijk fout. Om uit te leggen wat een producent precies doet, maakte Paulus een sprong in de tijd, meer bepaald naar de jaren '10 van de vorige eeuw. Door middel van een korte les filmgeschiedenis

toonde hij aan hoe de creatieve inbreng van een producent groeide dankzij mensen als Thomas Ince en Irving Thalberg. Wat een producer nu precies doet, is niet geheel duidelijk geworden, maar aan de hand van enkele voorbeelden werd wel aangetoond dat hij zich niet enkel met de financiële kant van de zaak bezighoudt. Paulus toonde twee alternatieve eindes van *The Grapes of Wrath*, een eerdere samenwerking van regisseur Ford en producer Zanuck. Het ene fragment was geregisseerd door Ford, maar het einde dat uiteindelijk in de bioscooprelease terecht kwam, was van de hand van Zanuck.

Om de invloed van de producent enigszins te relativiseren werd er ook een tegenvoorbeeld gegeven. Zanuck had voor de rol van Angharad uit *How Green Was My Valley* zijn oog laten vallen op actrice Katharine Hepburn. Regisseur Ford besliste daar echter anders over. Ford zou namelijk een stormachtige affaire hebben gehad met Hepburn en koos daarom actrice Maureen O'Hara voor de rol.

De lezingenreeks is zeker de moeite voor iedereen die interesse heeft voor film. Elke lezing geeft inzicht in een essentieel onderdeel van de filmwereld. De ietwat saaie, maar noodzakelijke theoretische stukken worden opgefleurd met leuke fragmenten uit verschillende films. Verder zijn het vooral de kleine filmweetjes die het geheel echt boeiend maken.

De lezingenreeks Anatomie van de film vindt nog plaats tot 19 april elke woensdag van 18 tot 20 uur in CinemaZed. In de volgende lezingen komen nog de montage, de fotografie, de mise-en-scène, het decor en censuur aan bod. Meer informatie is te vinden op www.cinemazed.be en www.anatomievandefilm.be

BOOMPJE (4): PROFESSOR WAEKENS

Een magisch stukje Chili verdwenen

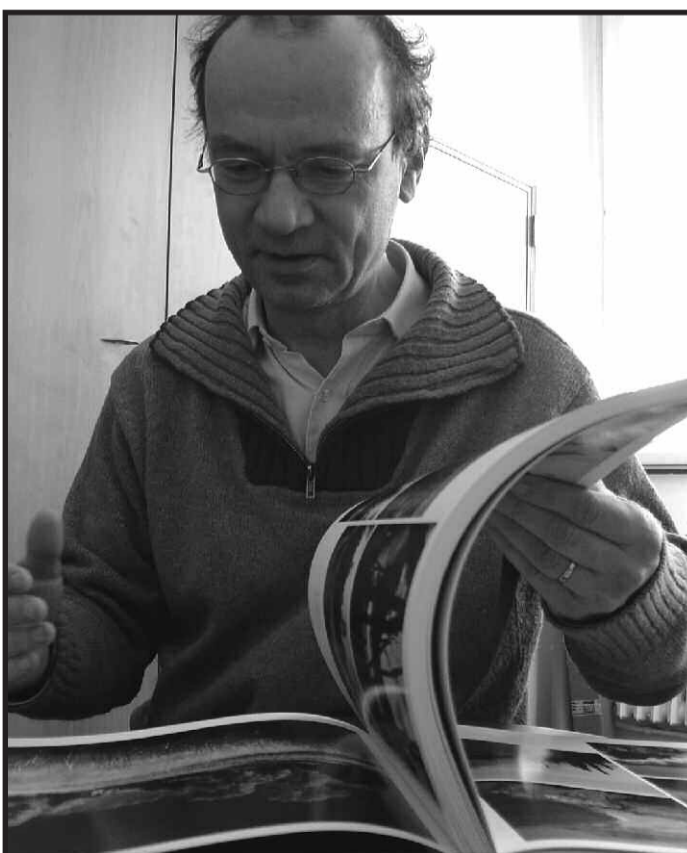
Dat het universitaire personeel naast hun academisch leven ook een ander leven heeft, kunnen we alleen maar hopen. Wekelijks zoeken we een exemplaar op en bestoken we hem of haar met een simpele vraag: "Kan u een boompje opzetten over uw favoriete boek, film of plaat?" Deze week gingen we langs bij professor Christoffel Waelkens, verantwoordelijke van de Afdeling Sterrenkunde van het Departement Natuurkunde en sterrenkunde.

Robin Broos

Christoffel Waelkens: «Ik lees amper. Mijn vrouw leest wel veel en vertelt mij wat er in die boeken staat. Op mijn beurt vertel ik er dan over in intellectuele gezelschappen (*lacht*). Dat is een manier om een harmonieus gezin te vormen, iedereen zijn job. De ontluistering van een prof: zelfspot is het begin van de wijsheid.»

VERBEELDING

«Ik bekijk nooit films. *Sneeuwitje* is misschien een mogelijkheid (*lacht*). Er zijn wel verschillende muziekstukken die ik graag hoor, maar ik heb voor jullie toch gekozen voor een boek. *Honderd jaar eenzaamheid* van Garcia Marquez is mij altijd bijgebleven. Dat heeft allicht te maken met het feit dat ik een tijd in Latijns-Amerika heb gewoond en ik heel erg houd van de Spaanse taal. Ik heb het boek dan ook in het Spaans gelezen. Volgens mij is dat trouwens de

ideale taal om wereldtaal te worden, zowel emotioneel als rationeel. Ze is expressief en eenvoudig om te leren. Ondanks

dat ze logisch in elkaar zit, kan je er wel heel poëtisch in zijn.»

«De schrijver heeft een enorme verbeeldingskracht. Het is allemaal heel waanzinnig, maar toch kan je het je voorstellen. Van zijn personages heb je telkens het gevoel dat je ze kent, dat er alles al van geëxploreerd is en toch blijven ze verbazen. Het eerste boek dat ik van hem las, was *La aventura de Miguel Litín, clandestino en Chile* over een journalist die op de lijst van niet-gewenste personen stond. Ik heb zelf de periode onder Pinochet in Chili meegemaakt, dus dat was herkenbaar. Zo ben ik bij andere boeken van Marquez uitgekomen. Je kan stellen dat dit mijn favoriete schrijver is, ik heb - op één na - al zijn boeken gelezen.»

ZEE

«De laatste maanden heb ik wel eens moeten denken aan een hoofdstuk uit *Honderd jaar eenzaamheid*, waarin het niet ophield met regenen (*lacht*). Een mooie passage uit het boek is die waar de personages uit een Colombiaans dorp de zee 'ontdekken', terwijl die eigenlijk maar vijf kilometer van hun dorp ligt. Zo erg is het in die regio natuurlijk niet, maar de beschreven dorpen zijn wel zeer herkenbaar. Het is natuurlijk vijftientig jaar geleden dat ik er geweest ben. Nu zal de moderniteit ook daar zijn doorgedrongen en zal er een stukje magie verdwenen zijn, al blijft de natuur wel prachtig. (*neemt prompt een groot fotoboek*) Een mooier land dan Chili bestaat er niet.»

Honderd jaar eenzaamheid van Garcia Marquez is in het Nederlands uitgegeven bij Pcm Pockets. ISBN 9029072520

KULLEUGEN

JACUZZI EN WATERBED VOOR STUDENTEN IN KORTRIJK

Luxecampus aan de KULAK

Studentenvertegenwoordigers zijn geen doetjes, vooral niet als het West-Vlaamse boerenzonen zijn. In Kortrijk hebben ze van hun campusrector Piet Vandenaabeele afgedwongen dat er binnenkort koten zullen worden bijgebouwd. Hoewel er helemaal geen nodig zijn.

Van onze campusrectory-watcher

De arme campusrector is er verschrikkelijk van aangedaan. Hij wordt gedwongen om koten bij te bouwen waar dat niet nodig is. Vandenaabeele snikt: "Er staan hoop en al vijf of zes mensen op de wachtlijst elk jaar om in Kortrijk een kot te krijgen. Het is gewoon belachelijk om er bij te bouwen. Je reinste geldverspilling. Maar de studenten zijn onvermurwbaar. Ze zijn ook te sterk, ik durf er niet tegenin gaan. Er is uiteindelijk een soort compromis bereikt: er worden geen koten bijgebouwd, maar alle koten zullen gerenoveerd worden. Tot mini-paleizen. Ik ben er nog steeds niet gelukkig mee, maar ik kan niet anders."

KLATERGOUD

Bij de studenten klinkt het verhaal enigzins anders. "Het is misschien belachelijk om geld te verspillen, maar het is nóg belachelijker om als campusrector op het eind van je termijn niets gebouwd te hebben. Piet probeert dat op te lossen door te verzwijgen dat hij binnenkort opgevolgd zal moeten worden, maar dat vinden wij niet correct. Dus hebben we een andere oplossing bedacht. Eén die voor ons veel beter uitkomt."

Die oplossing bestaat uit luxekoten van 520 vierkante meter. In elk kot zal een tweepersoons waterbed

staan, gevuld met Spa Barissart. De badkamer zal een jacuzzi hebben en een marmeren douche waar champagne uitspuit, met drie verschillende massagestanden. In de keuken zullen ondermeer een pizza-oven met houtvuur en twee Italiaanse keukenknechten staan. Over prijs van de blauwe neonverlichting waarmee de naam van de eigenaar aan de buitenwereld wordt zichtbaar gemaakt, wordt nog onderhandeld. Ook is nog niet duidelijk of de masseurs, die bij het waterbed worden geleverd, Turks dan wel Thais moeten zijn. Wel duidelijk is dat dit ontzaglijk veel zal kosten. "Past bij onze West-Vlaamse status van nouveaux-riches," vinden de studenten. "Wij zijn nu eenmaal succesvolle zakenlui in spe. Dat mag getoond worden."

DECADENTIE

Critici vragen zich af waar het geld vandaan moet komen. De Algemeen Beheerder van de K.U.Leuven heeft al laten weten dat ze bij hem niet moeten afkomen. "Het Algemeen Beheer heeft ervaring met het weghouden van geld bij studenten. Ik voel me daardoor enorm gesteund," zucht de vermoeide Vandenaabeele. Toch zijn nog niet alle problemen van de baan. "Waarschijnlijk sturen de studenten me nu naar de afdeling met sociaal geld in Leuven. Daar waakt het Algemeen Beheer niet zo strikt over. Het is schandelijk, overbodige kosten doen met geld dat dient om minder begoede studenten te helpen, maar ja, ik kan er niets aan doen. Ik kan enkel hopen dat ze hun ogen open houden, daar in Leuven. En dat krankzinnig plan niet laten doorgaan," besluit de geterroriseerde campusrector. Wordt ongetwijfeld vervolgd.

SCHANDAAL IN VLAAMSE ZELFVERKLAARDE 'KWALITEITSKRANT'!

De Standaard plagieert studentenblad schamteloos

Ze hebben geen onopgemerkte intrede gedaan in het medialandschap: de weblogs van De Standaard Online. Het De Standaard blogt-onderdeeltje dat in de Wetstraat ongetwijfeld het frequentst gelezen wordt, is de politieke roddelmachine *kreten & gefluister*. Geen wonder: het is een origineel concept met dito titel. Toch?

Wie begin jaren tachtig een exemplaar van onze grote concurrent *Veto* opensloeg, werd geconfronteerd met een - het zij toegegeven - pittig rubriekje waarin diverse leuke *faits-divers* waren opgenomen over in wezen belangrijke (ergo: droge)

materie. Maar de titel sprak toen al tot de verbeelding: *kreten & gefluister*.

BEDROG

Wij bij *K.U.Leuven* kunnen heus wel één bij één optellen: hier is sprake van plagiaat! Boerenbedrog - of is het lezersbedrog - van het zuiverste water. En de chronologie van de feiten laat niets aan de verbeelding over: het is wel degelijk de zelfverklaarde kwaliteitskrant *De Standaard* die de ideeën van het kwalijke studentenblad recycleert, en niet andersom. Onze expert terzake kan de Standaardlezer voorlopig evenwel geruststellen: er zijn nog geen aanwijzingen ge-

vonden dat ook de inhoud van de huidige rubriek overeenstemt met die van de oorspronkelijke versie van vijftientwintig jaar geleden.

CREATIVITEIT

Ten slotte nog dit: het werkt desillusionerend te ontdekken dat zelfs hoog aangeprezen dagbladen de last van constante creativiteit niet kunnen torsen. Gelukkig maken onze lezers elke week weer gebruik van hun recht op originaliteit en lezen ze *K.U.Leuven*, dé garantie voor sprankelend nieuwe ideeën en geheel gespeend van plagiaat, telkens opnieuw. En opnieuw. Elke nacht. Ik wil je.

Puzzels

Horizontaal

- 1 Foetsie
- 2 Zingende bomen
- 3 Sneeuwman
- 4 Achter - Octaaf - Vriendje van Barbie
- 5 Norse stemming
- 6 Minidisc
- 7 Verzameling boeken
- 8 Meisjesnaam
- 9 Muziekgenre
- 10 Nattigheid

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Verticaal

- 1 Ronde vestiging
- 2 Alle rechten inbegrepen
- 3 Muze van de geschiedenis
- 4 Muze van de geschiedenis
- 5 Voyeuristisch tv-programma

- Ijzerhoudende grond
- Bevorderd
- 4 Fuif met traditionele dansen
- 5 Europees systeem van Centrale Banken
- 6 Binneste van een vrucht
- 7 East York - Fel geplaagde onderwijscöördinator
- 8 Snavel - Tijdperk
- 9 Voegwoord
- 10 Agendapunt - Vogel
- 10 Laatste meters

(dds)

(advertentie)

Tweedehandscomputers met 1 jaar garantie!

- Laptops P2 tot P4 tussen 200 en 600 euro.
- Desktops van P2 tot P4 tussen 55 en 350 euro.
- Schermen van 5 -100 euro.

Kijk op www.recupc.be voor het volledige aanbod van schermen, pc's, laptops en onderdelen. Adres: Recupc VZW, Oude Diestesteenweg 3, 3010 Kessel-Lo. Tel: 016/25.91.03, Mail: info@recupc.be

Rechtzetting

Vorige week publiceerde *K.U.Leuven* de nieuwe openingsuren van het rectoraat. Daarin sloop helaas een klein foutje. Het rectoraat sluit vrijdag om 17u00 en niet om 18u00. De redactie biedt hiervoor haar excuses aan.

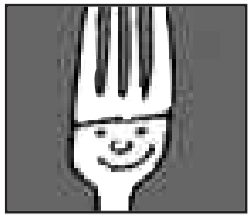
KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN

Organiseer je een evenement?

Plaats het dan GRATIS in de database Agenda K.U.Leuven

<http://agenda.kuleuven.be>

(advertentie)

Menu van de week in Alma 1-2-3 6 - 9 maart 2006

A1 = alleen Alma 1 A3 = alleen Alma 3
A2 = alleen Alma 2 = vegetarisch

dinsdag	
Ajuinsoep	0,50
Zuiderse visserssoep	1,65
Gehakte steak met witte kool A2+A3	2,35
Vegetarische groentenuggets met Baskische piperade A1+A2 	3,10
Gebraden haantje met Provençalse saus A1+A3	4,40
Vleesballetjes met zoete krieken	3,10
Spaghetti Bolognaise A1	2,35/3,75
Koninginnenhapje	3,10
Kippenlapje A3	3,45
Rumsteak	4,05

woensdag	
Seldersoep	0,50
Groene groentesoep	1,65
Braadworst met selder in room	2,35
Kleurrijke groentepizza 	4,05
Lasagne al forno	4,05
Varkensgebraad met Rodenbachsaus, witloof en kroketten	4,40
Stoofvlees op z'n Vlaams A2	3,45
Koninginnenhapje A3	3,10
Kippenlapje A3	3,45
Rumsteak	4,05

donderdag	
Erwtensoepp A2+A3	0,50
Soep A1	0,50
Tomatensoep met ham A2+A3	1,65
Maaltijdsop A1	1,65
Kippenbout met appel-ananasmoes A1+A3	2,35
Bladerdeeggozette met geitenkaasmousse en slaatje 	4,05
Cordon bleu met boursintomaat, basilicumsaus en tagliatelli	4,40
Zalmkroket met Normandische saus en prinsessenboontjes A1+A2	3,45
Spaghetti Bolognaise A2	2,35/2,75
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	3,45
Koninginnenhapje A2	3,10
Kippenlapje A3	3,45
Rumsteak A2+A3	4,05

vrijdag	
Tomatensoep	0,50
Kervelsoep	1,65
Vleeskroket met Griekse kampemoelies A2+A3	2,35
Granenburger met spinazie 	3,45
Kipfilet met bieslooksous en wortelpuree	3,45
Spaghetti Bolognaise A1+A3	2,35/2,75
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,45
Koninginnenhapje A1+A3	3,10
Rumsteak A2+A3	4,05

Kijk ook op de website voor menu gasthuisberg,

(advertentie) Justus Lipsius en pauscollege

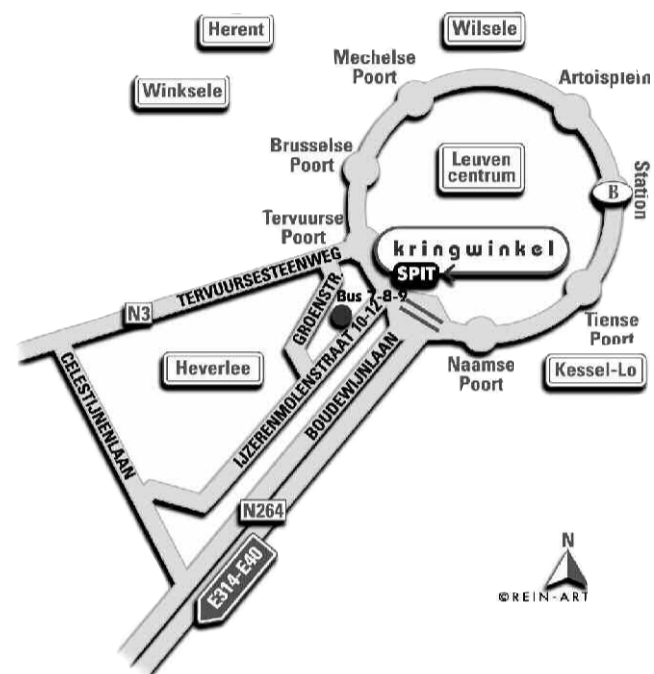
Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad,
boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
IJzermolenstraat 10-12 te Heverlee

Open: di - vrij: 10 - 18 u
zat: 10 - 17 u
zo - ma: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

LOVANIUM TENNIS & SQUASH

Galgebergstraat 41, 3000 Leuven.

Tel. Bar : 016/29.80.42

E-mail : info@lovanium.com

Website : www.lovanium.com

9 outdoor tennisterreinen op gravel
3 indoor tennisterreinen op decoturf
4 indoor tennisterreinen op gravel
5 squashboxen

restaurant + terras + speeltuin
dagschotels & suggesties
feesten, barbecues, ...

STUDENTENACTIES:
5 EURO VOOR 1 UUR SQUASH
VOOR 17u.

(advertentie)

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 32
Nummer 16
6 maart 2006

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten gesmurft in Veto smurfen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Bram 'Luilaksmurf' Delen

Redactiesecretaris & V.U.:
Gijs 'Gargamel' Van Gassen

Redactie:
Robin 'Knutselsmurf' Broos, Tom 'Klungelmurf' Van Breussegem & Roman 'Lolsmurf' Verraest

Medewerkers deze week:
Ben 'Moppersmurf' Deboeck, Elke 'Boerensmurf' Desanghere, Dries 'Natuursmurf' De Smet, Bruno 'Vader Abraham' Devel, Ilse 'Babysmurf' De Witte, Katleen 'Filmsmurf' Gabriëls, Maarten 'Dichtsmurf' Goethals, Jelle 'Potige Smurf' Goossens, Simon 'Azrael' Horsten, Nathalie 'Smurfin' Lucas, Marieke 'Ruimtesmurf' Poissonnier, Joos 'Brilsmurf' Roets, Liesbet 'muzieksmurf' Temmerman, Jozefien 'Ruimtesmurf' Van Beek, Nele 'Smulsmurf' Van Doninck, Kris 'Schildersmurf' Vanelderden, & Hanne 'Wilde Smurf' Vermeiren.

Cartoons:
Negu & Sh3L14C

DTP:
Robin Broos, Dries De Smet, Tom Van Breussegem, Nele Van Doninck & Gijs Van Gassen

Eindredactie:
Dries De Smet & Tom Van Breussegem

Onmisbare assistentie daarbij:
Katleen Gabriëls, Nele Van Doninck & Gijs Van Gassen

Internet:
www.veto.be
www.kuleuven.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - An Vanbiervliet
alfaset@chello.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempenland (Herentals)

Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, smurfen, ...) smurfen steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.

Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingesmurft worden op het adres: veto@veto.be

Agenda & Ad Valvas

EKONOMIKA

Gala van het Gouden Krijtje op 08/03 in MTC 00.01

KLA

Femmes per Total op 07/03 in de Albatros

PYSCHOLOGISCHE KRING

Galabal op 10/03 in het Kasteel van Nieuwland

MECENAS

Cuba Fiesta op 09/03 in de Fak Letteren vanaf 22u00

ALFA

Feestweek van 05/03 tot 10/03

EOOS

Robkes Verjaardagsfuif op 07/03 in de Albatros

MEDICA

Medica-TD op 07/03 in de Rumba & de Blauwe Kater

Boombal op 09/03 in de Predikherenkerk

MEDICA & LBK

Bloedserieus van 06/03 tot 09/03

LBK

Galabal op 10/03 in De Waterhoek (Geetbets)

PEDAGOGISCHE KRING

Pi on stage op 09/03 in de Lido

Berichten

PYJAMANIA

Een heerlijk onnozele filmavond. Kom je in pyjama dan kan je voor nog minder geld genieten van onze twee leuke films. Op het programma staan "The Full Monty" en "Shouf Shouf Habibi!" (1 euro inkom voor gepyjamiseerden, de anderen betalen 2 euro). Woensdag 8 maart in de aula Zeger van Hee in de Oude Valk (Tiensestraat). Ook wel bekend als DV1 91.56.

De kick-off wordt gegeven om 19u30 dus

wees zeker op tijd. De tweede film begint rond 21u30.

Buiten de filmzaal zal een grote UNICEF-stand zijn met allerlei info, dus zeker de moeite om eens langs te komen om je foldercollectie aan te vullen. En dan uiteraard onze niet te versmaden consumptiestand, met helemaal zelf geprikte snoepbrochetten. We mogen er nog niet te veel over zeggen, maar misschien zorgt Sleepy ook wel voor een verrassing die avond.

Oplossingen

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
1	e	f	f	e	n		m	i	m	e	
2	s	o	a	p		d	i	v	a	n	
3	t	o	t		s	e	n	a	a	t	
4		b	a	a	i	t	s		n	i	r
5	t		h	o	u	s	e		t	e	
6	a	o		o	d	e	u	r		e	
7	m	k	s		e	r	r	o	r		
8	t	a	i	e	n	t		v	e	t	
9	a	p	a	r	t		g	e	u	s	
10	m	i	k	e		b	a	r	s	t	

2	5	8	4	9	7	3	6	1
1	6	9	5	3	2	8	4	7
7	4	3	8	1	6	9	2	5
5	1	4	6	8	3	2	7	9
8	2	6	7	5	9	4	1	3
3	9	7	2	4	1	6	5	8
9	3	2	1	6	5	7	8	4
6	8	1	9	7	4	5	3	2
4	7	5	3	2	8	1	9	6

Wie zei dat moslims geen gevoel voor humor hadden? Wij EISEN GRAPPIGE FREDDY'S!

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Wat gebeurt er aan de K.U. Leuven?

Lees de wekelijkse e-nieuwsbrief

www.kuleuven.be/nieuwsbrief

(advertentie)

Cultuurkalender

MUZIEK

Gratis UUR KULTUUR: muziektheater Frulla Baas

Woensdag 08/03 om 22u, STUK Soetezaal, Naamsestraat 96, www.kuleuven.be/cultuur

Begijnhof Open Mic Night: vrij podium voordracht en muziek

Donderdag 09/03 vanaf 20u, Convent van Chievres, Begijnhof

Zucchini Drive + Shadowanimals + Bleubird

Donderdag 09/03 om 20u30, STUK Labozaal, Naamsestraat 96, www.zucchini-drive.com

Alice Russell

Donderdag 09/03 om 20u, Zaal Het Depot, Martelarenplein 12, www.alicerussell.co.uk

ACPC: Sikat, a musical journal

Vrijdag 10/03 om 20u30, Alma2, Van Evenstraat 2C, www.broederlijkdelen.be

THEATER

Marijs Boulogne: Excavations

08 en 09/03 om 20u30, STUK Studio, Naamsestraat 96, www.stuk.be

Als ik ja zeg, is dat bij wijze van spreken

13 t.e.m. 16/03 telkens om 20u, kamermuziekzaal Lemmensinstituut, Herestraat 53, www.alsikjzeg.be

DANS

Dudley & De Garaio Esnaola: Colours May Fade

14 en 15/03 om 20u30, STUK Soetezaal, Naamsestraat 96, www.stuk.be

FILM

Le fils

Donderdag 16/03 om 20u, voormalige Studio 1, Brabançonnestraat 25, www.spes-forum.be

EXPO

Flashbulbs-installatie

17/11/05 t.e.m. 30/04/06, telkens ma-do 9u-20u, vr 9u-17u, za 9u-12u30, Centrale Bibliotheek, Ladeuzeplein 21, boconnell.org/leuven.html

Broedertwist: België en Nederland en de erfenis van 1830/1831

03/02 t.e.m. 30/04 telkens di-za 10-17u, zo 14-17u, Museum Vander Kelen-Mertens, Savoyestraat 6, www.1831.be

De Viking, vriend en vijand

16/02 t.e.m. 31/03, ma-do 9-20u, vr 9-17u, za 9-12u30, Tentoonstellingszaal, Universiteitsbibliotheek, Ladeuzeplein 21, alfa.student.kuleuven.ac.be/tentoonstelling.php

Vaarwel, wat lelijk is: stukken uit collectie Poëziecentrum

23/02 t.e.m. 07/04, ma-do 09-20u, vr 09-17u, za 09-12u30, Centrale Bibliotheek, Ladeuzeplein 21

Buiten de lijntjes gekleurd: Uitgelezen Vlaamse illustratoren in de kijker

11/03 t.e.m. 19/03, zo-vr 12-18u, za 10-17u, Bibliotheek Tweebronnen, Rijschoolstraat 4

FUIF

Fataal: Trish & Pierre + DJ Cause

Donderdag 09/03 vanaf 23u, Musicafé, Muntstraat 5, www.fataal.be

Holebi Leuven fuift

Vrijdag 10/03 vanaf 22u30, Lido, Bogaardenstraat 33, www.holebileuven.be

Jouw activiteiten in de kalender? Mail naar cultuur@veto.be

“Hiphop is altijd al superseksistische muziek geweest”

Iedere Leuvense student die op donderdagavond een stapje in de wereld durft zetten, heeft al — al dan niet bewust — het gat van z'n lijf gedanst op de muziek van Killa Tactics. Hiphop en r&b zijn hun visitekaartje en deze genres zijn nog nooit zo populair geweest. Het is dan ook geen toeval dat de heren bijna wekelijks te gast zijn op *Fataal*. Naast draaien, staan de Tactics ook recht in hun schoenen op *dj-battles*. Dysfunkshunal legt ons uit hoe het in elkaar zit.

Robin Broos & Tom Van Brussegem

Veto: Hoe is Killa Tactics ontstaan?

Dysfunkshunal: «Het is eigenlijk allemaal begonnen bij Radio Scorpio en hun eerste hiphop-show *Black is Back*. Dat is ondertussen meer dan 10 jaar geleden. Ik had de makers van dat programma — Jeroen Catryse en Adriaan Van Hoof — leren kennen en ging regelmatig naar de Scorpio studio om daar naar de show te luisteren. Daar kwamen altijd heel wat mensen bijeen en daar heb ik dan Damented leren kennen. Een ander lid van Killa Tactics — Daranged — was een schoolkameraad en Illtaktikz is er bijgekomen via een *dj-battle* die we zelf hadden georganiseerd, namelijk 'Hit The Decks'. Eigenlijk zijn we gewoon begonnen als een groepje vrienden die naar hiphop luisterden.»

Veto: Hiphop was halverwege de jaren 90 lang niet zo populair als nu.

Dysfunkshunal: «Dat klopt. Toen we in 1996 begonnen, draaiden wij ook echt alleen *underground* hiphop. Vanaf het moment dat iets bekend werd, vonden we het niet meer goed. We lachen nu soms zelf nog met onze oogkleppenmentaliteit van toen. Met de jaren verandert en verruimt je muzikale smaak en nu draaien we eigenlijk vooral de bekendere *catchy* nummers.»

«Doordat hiphop commerciëler is geworden, zie je het nu ook meer op JimTv, TMF en hoor je het meer op de radio, waardoor de cultuur wijder verspreid raakt en dat kan ik alleen maar toejuichen. Daardoor spreek je plots een ruimer publiek aan en krijg je ook meer boekingen. Moesten hiphop en r&b niet zo populair zijn, zouden wij niet zo vaak op *Fataal* staan.»

LEKKERE GRIETEN

Veto: Waar ligt voor jullie de grens tussen wat kan gedraaid worden en wat niet?

Dysfunkshunal: «We draaien gewoon een selectie uit de nummers die we goed vinden en waarvan we denken dat ze zullen aanslaan bij het publiek. Als je in een discotheek draait, moet je clubmuziek draaien. Wij hebben met hiphop onze stijl gekozen en daar zullen we niet van afwijken, maar het mag intussen wel commerciëler zijn. We draaien niet alleen hiphop meer, maar ook r&b, ragga en reggaeton. Het gaat vooral om het feit dat de mensen op een party de nummers

willen herkennen en zich willen amuseren. Tussen de bekende hits door draaien we ook wel tracks die de mensen niet kennen, en op die manier proberen we ons publiek toch wel wat muzikale kennis bij te brengen. Ik vind het super om mensen te doen dansen op tunes die ze nog nooit gehoord hebben. Dikwijls komen mensen me dan vragen welk nummer aan het spelen is, en dan weet je dat je die mensen muziek hebt leren kennen die ze anders misschien nooit gekend zouden hebben, en dat is toch ook wel de taak van een dj vind ik.»

Veto: Heb je geen schrik om je geloofwaardigheid te verliezen door commerciëler te draaien?

Dysfunkshunal: «Er zijn soms nog mensen

goedkoop opstellen in hun videoclip, in veel gevallen ook onder druk van de platenmaatschappijen. Vaak zijn dat ook — al is het door hun schmink of kledij — lekkere grieten. Je ziet die dan iedere dag op tv en dat biedt aan jonge meisjes een imago, ze kijken er naar op. Hetzelfde geldt ook voor de jonge gasten. Ze zien die rappers in hun zwembaden, villa's en dikke karren, omgeven door mooie *chicks* en ze willen dat ook allemaal hebben. Ik ben er van overtuigd dat de invloed hiervan op de jeugd niet altijd even goed is en het verpest spijtig genoeg soms ook de sfeer op de hiphop en r&b party's. Eigenlijk is hiphop een *way of life* en je kan daar zo ver in gaan als je wil. Het biedt

gestaan hebben.»

Veto: Vroeger kwam er ook een mc — 'master of ceremony' — mee naar de fuiven.

Dysfunkshunal: «Onze mc was Kaye Styles (finalist van de *Eurosong* preselecties, red.), maar sinds hij heeft getekend bij een platenlabel, zijn we elk in een goede verstandhouding onze eigen weg op gegaan. Dat is ergens wel spijtig want een mc doet veel aan de ambiance. We willen wel een nieuwe mc, maar die is niet makkelijk te vinden. Je moet niet zomaar een rapper zijn, je moet ook entertainen. Bovendien moet je duidelijk spreken en niet mompelen.»

Veto: Wat vind je van de man zijn huidige werk?

Dysfunkshunal: «Ik respecteer wat hij doet.

Het is commercieel, maar uiteindelijk is dat de muziek die ik draai. Ik vind dat hij in België het beste maakt van r&b wat er is.»

GOUD

Veto: Jullie zijn niet alleen dj's, maar zeker ook turntablists — een techniek waarbij draaitafels als muziekinstrument worden gebruikt door met platen te scratchen en andere technieken toe te passen. Dat zien we natuurlijk nooit op de fuiven.

Dysfunkshunal: «In België is er geen DMC of ITF (wedstrijden voor turntablism, red.) meer. Wij hebben regelmatig aan DMC meegedaan, maar sinds een aantal jaren is de organisatie er mee gestopt in België. Hetzelfde geldt

voor ITF. Er zijn in België bijna geen *dj-battles* meer en daarom organiseren we er nu elk jaar zelf één, 'Hit The Decks' genaamd.»

«Turntablism is een kunstvorm op zich, maar heel ontoegankelijk. Enkel de mensen die daar mee bezig zijn, begrijpen dat echt. Om het simpel te zeggen: wij zijn al twee keer tweede geworden in teamverband op de wereldkampioenschappen ITF en dat brengt ons relatief weinig op. Nu, we hebben uiteraard wel een deel van onze naam bekendheid te danken aan onze deelname aan battles en het heeft ons ook op plaatsen gebracht waar we normaal niet gestaan hadden. Zo kwamen we op *dj-wereldkampioenschappen* in Londen, Los Angeles, San Francisco, München en Parijs en dat staat toch wel mooi op onze palmares.»

Veto: Die wedstrijden brengen natuurlijk andere dingen op, namelijk prijzen. Wij hebben gehoord dat jullie vrijwel al jullie draaitafels hebben gewonnen.

Dysfunkshunal: «We hebben zeker niet al onze draaitafels gewonnen. Ik heb wel twee mengpanelen van Vestax gewonnen. Dat zijn echt dure dingen. Damented heeft al draaitafels gewonnen en ooit een met goud afgewerkte limited Technics SL1200. Verder hebben we ook nog wat naalden en hoofdtelefoons gewonnen, maar het meeste van ons materiaal hebben we toch wel zelf bijeenge spaard.»

Killa Tactics draaien op 16 maart op *Fataal*, Musicafé, Muntstraat 5. Meer info www.killatactics.com

“Wie het verkloot, komt er niet meer in”

(foto Jelle Goossens)

die op fuiven komen zeggen dat ze het vroeger beter vonden, toen we alleen *underground* hiphop draaiden. Ik zeg dan altijd: “moesten we nu nog draaien wat we vroeger draaiden, zouden we hier nu niet staan.” Als dj is het je taak om de mensen aan het dansen te brengen en daarom moet je bekende muziek draaien en hits in je set steken. Maar alle muziek die ik draai, vind ik wel goed. Ik ga niet zomaar een liedje draaien, gewoon omdat het een hit is. Als ik het echt slecht vind, zal je me het niet horen draaien.»

Veto: De teksten in dit genre hebben soms ook een

“Moesten we nu nog draaien wat we vroeger draaiden, zouden we hier nu niet staan”

seksistische inslag. Heb je daar gewetensproblemen over?

Dysfunkshunal: «Ik ben me er ten zeerste van bewust dat de boodschap in de muziek die ik draai, niet altijd even juist is, zelfs zeer fout. Hiphop is altijd al superseksistische muziek geweest en de rappers zeggen in hun teksten meestal dat ze de beste zijn, het meeste geld hebben en dat alle vrouwen *bitches* zijn. De r&b zangeressen gaan spijtig genoeg volledig mee in dat seksistische rollenpatroon. Ze gaan zichzelf heel sexy en

naast de muziek, ook een kledingstijl en een imago en dat spreekt natuurlijk heel veel jongeren aan.»

BUITENWIPPER

Veto: R&b-fuiven waren bijna afgeschaft in Leuven. Hangt er nog steeds een *krappuleus* sfeertje rond?

Dysfunkshunal: «Dat is heel fel gebeterd. Er zijn een paar jaar geleden inderdaad veel problemen geweest op de party's in Leuven. Er kwam veel krapuul uit Brussel naar de hiphop-fuiven. Rond 2002 waren er aan het Musicafé iedere zaterdag vier buitenwippers en een pittbullterriër nodig om dat te handhaven. Nu wordt er geselecteerd aan de deur en dat is een heel goede zaak. Iedereen heeft daar een kans gekregen en wie het verkloot, komt er niet meer in.»

«Ik heb vroeger nog in cafés als de Alegria op de Oude Markt gedraaid. Daar hadden ze geen buitenwippers. Het zat daar altijd stampvol en er was veel ambiance, maar er waren ook altijd vechtpartijen. Daardoor kan ik daar nu niet meer draaien en dat vind ik wel spijtig. De teksten van hiphop zijn altijd stoer en *gangster* en veel van die jonge gasten nemen dat te serieus.»

Veto: *Fataal* is een soort van 'residence' geworden. Is dat ooit anders geweest?

Dysfunkshunal: «Een aantal jaren geleden hadden we meer boekingen buiten Leuven. We draaiden bijna elk weekend in alle uit hoeken van Vlaanderen, van de grote steden tot in de kleinste gehuchten. Er zullen niet veel jeugdhuizen en zalen zijn waar we niet